

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 3

2026. g. jūlijs, augusts, septembris

97.3.

Filadelfijas Sv. Jāņa ev. lut. Draudzes dievnams kur notika Amerikas Latviešu Baptistu
Kongresa Dienas 2026. g. no 14. līdz 16. augusta

Redakcijas kolēģijas piezīmes

Garīgas dziesmas mums bieži vien atgādina dziļas patiesības. Dziesma "Uzticīgs Mūžīgi" izskanēja Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības kongresa dievkalpojumā 16. augustā un arī Bukskauntijas draudzes 115. gada svētkos 30. augustā. Šīs dziesmas vārdi ir no Raudu dziesmas 3. nodaļas." Viņa žēlsirdībai vēl nav pienācis gals. Tās ir ik rītu jaunas, un liela ir Tava uzticība. Tas Kungs ir mana daļa, saka mana dvēsele, tādēļ es cerēšu uz Viņu. Labvēlīgs ir Tas Kungs tam, kas uz Viņu cer, dvēselei, kas Viņu meklē."

ALBA kongresa dienas pēdejos gados ir rīkotas Bukskauntijas Latviešu baptistu draudzes dievnamā un blakus telpās. Draudze šī gada aprīlī dievnamu pārdeva un tamdēļ šogad kongresa dienas notika Sv. Jāņa ev. lut draudzes dievnamā netālu no Filadelfijas. Mēs esam patiešām pateicīgi mūsu luterāņu brāļiem un māsām ka varējām pulcēties viņu dievnamā.

Vairāki rakst šīnī Kristīgās Balss numurā apraksta kongresa dienas un vairākās programmas daļas. Mēs esam patiešām pateicīgi Dievam ka viņš piešķīris mūsu ALBA priekšsēdim māc. Dr. Uldim Ukstiņam, veselību ka viņš arī varēja vadīt kongresa dienu programmu. Neņemot vērā viņa veselības traucējumus, viņš turpina strādāt un to dara mūsu Kungam un Pestītājam par godu. Viņš bija izdomājis galveno kongresa dienu tēmu – par brīvību. Tas bija ņemot vērā to, ka šīnī gadā ASV svin 250 gadu jubileju kopš brīvības proklamēšanas. Programmas titullapā arī bija atspoguļota mūsu pateicība par Latvijas valsts atgūto brīvību. Šīs brīvības dāvanas ir devis Dievs. Viņš aicina savus ļaudis šo brīvības dāvanu pielietot Viņam par godu, slavu un teikšanu.

Kongresa dalībniekiem bija ļoti patīkami saņemt siltus un sirsnīgus sveicienus no Latvijas -- no Bīskapa Kaspara Šterna un no sieviešu kalpošanas apvienības vadītājas Karīnas Liepiņas. Šos sveicienus arī tālāk nododam Kristīgās Balss lasītājiem.

Šīnī Kristīgā Balss numurā Ir vairāki raksti no kongresa dienām. Priekšsēdis māc. Dr. Uldis Ukstiņš sniedz Bībeles studiju par Brīvību vecā derībā Visas

dāvanas kuŗa Dievs mums dāvina nāk ar atbildību tās lietderīgi pielietot un saimniekot. Bībelē šī mācība ir atkārtoti pasvītota. Viens no rakstiem par brīvību Jēzū Kristū Jura Alksnīša sniegtais rīta svētbrīdis ar virsrakstu "Brīvība un atbildība".

Kongresa dievkalpojumā runāja māc. Dr. Uldis Ukstiņš un arī māc. Dr. Pauls Barbins. Māc. Ukstiņa svētruna "Brīvība Svētā Garā" ir šīnī numurā. Savā svētrunā mācītājs uzsver to, ka tas ticīgais cilvēks kas staigā solī ar Svēto Garu arī rādīs Svētā Gaŗa augli: "Bet Gara auglis ir: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība. Pret tādām lietām nav bauslības." (Galatiešiem 5:22,23)

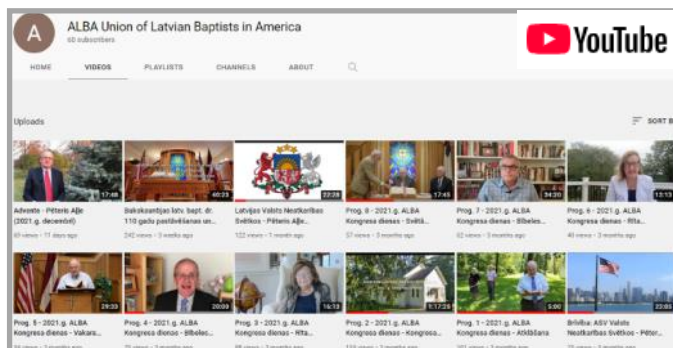
Nupat atgriezies no Bukskauntijas 115. gada svētkiem. Šie gada svētki bija ar īpašu noskaņojumu kuŗu daži svētku dalībnieki aprakstīja par saldsērīgu jo šis bija pēdejaiss dievkalpojums dievnamā kuŗš ir 93 gadus bijis centrālā pulcēšanas vieta draudzei un draudzes zariem. Šīnī numurā Mācītājs Dr. Ukstiņš apraksta draudzes gada svētku norisi. Arī svētku runātāja svētruna ir šīnī numurā kas bija no 100. Psalmā. Gatis Ķeris arī sniedz vēsturisku apskatu par draudzes dievnama atklāšana kas aprakstīta 1933. g. Kristīgā Balsī.

Priecājamies, ka Latvijas mācītājs Edgars Maži un Austrālijas mācītājs ir devuši rakstus šim Kristīgās Balss numuram.

Pēteris Aļļe

Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, Enoks Biķis, Pēteris Aļļe. Vāka foto: Pēteris Aļļe

ALBA YouTube KANĀLS

<https://www.youtube.com/@latvianbaptist>

AMERIKAS LATVIEŠU BAPTISTU APVIENĪBAS KONGRESA DIENAS

2026. gadā no 14.— 16. augustam

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Šī gada kongresa dienas bija citādākas, kā visas iepriekšējās. Tās nenotika mūsu Apvienības nometnē, nedz Bukskauntijas latviešu draudzes dievnāmā. Tās notika kaimiņu luterāņu draudzes, Filadelfijas Svētā Jāņa draudzes dievnāmā. Mēs no sirds pateicamies mūsu kaimiņu draudzei, ka viņi atvēra sava dievnama durvis, lai mēs varētu noturēt savas ALBA Kongresa dienas un savu ALBA Kongresu viņu dievnama.

Maina notika tādēļ, ka Bukskauntijas latviešu baptistu draudze ir pārdevusi savu skaisto dievnamu, kas tika uzcelts no draudzes locekļiem ASV ekonomiskās depresijas dienās, 1933. gadā. Tādēļ dievnāmā ALBA vairs nevarēja noturēt mūsu kongresa dienas. Žēl, ka dievnams, kurā esam, gan kā draudze, gan ka Apvienība, baudījuši tik daudz svētību, ir bijis jāpārdod. Tomēr tas bija vajadzīgs un pārdošana nes līdzekļus turpināt mūsu evaņģelizācijas un palīdzības darbus.

Šī gada ALBA Kongresa virstemats bija: "Brīvība,

Foto: Pēteris Alļe

250. gadi Savienotām Valstīm un brīva Latvija” Kongresa Bībeles teksts bija: “Ja nu Dēls Jūs darīs brīvus, Jūs patiesi būsiat brīvi.” (Jāņa ev. 8:36)

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – Pēteris Alļe	2	Bībeles studija—Brīvība Vecā Derībā — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	12
Amerikas latviešu baptistu apvienības kongresa dienas Māc. Dr. Uldis Ukstiņš	3	Brīvība Svētā Garā — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	16
ALBA 76. Kongress — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	6	Dieva lielā mīlestība uz mums — māc. Valdis Andersons	18
Sveiciens kongresam — LBDS bīskaps Kaspars Šterns	8	Atbrīvots, lai stāstītu — māc. Dr. Edgars Mažis	20
Sveiciens kongresam no LBDS Sieviešu kalpošanas Apvienības — Karīna Liepiņa	10	Bukskauntijas 115. g. svētki —māc. Dr. Uldis Ukstiņš	24
Brīvība un Atbildība—Rīta svētbrīdis — Juris Alksnītis	11	Enter His Gates with Thanksgiving —Pēteris Alļe	27
		Kristīgā Balss 1933. gadā — Gatis Ķeris	32

1) Kongresa dienu norise, ar mazām pārmaiņām, bija līdzīga iepriekšējām ALBA Kongresa dienām. Dienu, piektdien 14. augustā, sākām komandanta Jura Alksnīša vadībā pie Savienoto valstu un Latvijas karogiem, dziedot tradicionālo rīta dziesmu: “Šī zeme tava Dievs, jo tu to radījis . Cik skaista tā ir veidota ka mirdz un skan it viss.” Pēc kongresa dienu atklāšanas baudām brokastis un tad vienojamies rīta svētbrīdim, kurā uzrunu saka Juris Alksnītis no Bostonas. Viņš runā par tematu: “Brīvība un atbildība,” kas dibināts uz Rakstu vietas Galatiešiem 5:1-3. Brīvība nenožīmē, ka mēs darām, ko vien mēs vēlamies, bet nožīmē, ka mēs paklausām tām pamācībām ko Dievs mums Savā Vārdā atklājis. Jura Alksnīša pārdomas ir atrodamas šajā *Kristīgā Balss*.

Rita svētbrīdim seko kopdziedāšana Bukskauntijas draudzes locekles Intas Gulbes vadībā. Viņa ir izvēlējusies dziedāt skanīgās slavas dziesmas no ALBA izdotās pirmās draudžu dziesmu grāmatas, kas

Inta Gulbe vada rīta dziedāšanu

Foto: Pēteris Aļle

tika izdota 1954. gadā Dziedāšanai seko Bībeles studija: “Brīvība Vecā Derībā: Atbrīvošana no verdzības Ēģiptē un gūstniecības Bābelē”, kurā runa Bukskauntijas un Filadelfijas draudžu mācītājs un ALBA priekšsēdis, mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš. Arī šī Bībeles studija ir atrodam šajā *Kristīgā Balss* numurā.

Seko pusdiena, un tad pirmā ALBA Kongresa sēde, kurā aprakstīta nākošā rakstā. Sēdei seko vakariņas un tad Saulrieta svētbrīdis kurā angliiski runā bijušais Bukskauntijas latviešu baptist draudzes loceklis mācītājs Fricis Ukstiņš. Viņš ir tagad mācītājs amerikāņu draudzē, Ņūdžeersijā. Viņš runā par tematu : “Kur ir tā Kunga Gars; tur ir brīvība.” Viņa runa būs nākošā *Kristīgā Balss* numurā.

2) Sestdiena, 14. augusts, uzaust gaiša un saulaina. Diena sākas tāpat kā iepriekšēja ar karogiem un rīta dziesmu. Tad seko rīta svētbrīdis Lindas Aļles - Murphy vadībā. Viņa runā par tematu: “ Ja nu Dēls jūs darīs brīvus, jūs patiesi būsiet brīvi. ” (Jāņa ev. 8:36) Jēzus Kristus atbrīvo mūs no grēku varas kas vēlās dominēt mūsu dzīvēs. Par Lindas vadīto svētbrīdi varēsim lasīt šī gada beidzamā *Kristīgā Balss* numurā.

Atkal seko kopdziedāšana Ritas Pencis no Klīvlandes vadībā. Viņa, kā daudzi no mums zinām, ir veterinārārste.. Viņa izvēlējās dziesmas, kuŗas saistās ar putniem. Tas ir tādēļ, ka putni savos lidojumos ir brīvi no zemes pievilkšanas spēkiem. Bija prieks dziedāt gan jaunas, gan sen pazīstamas dziesmas.

Kopdziedāšanai sekoja, Pētera Aļles no Čikāgas

Rita Pencis vada rīta dziedāšanu

Foto: Pēteris Aļle

Bībeles studija par brīvību Jaunā Derībā: *Jaunās derības mācība - Brīvība:mīlestībā, slavēt, sludināt, spīdēt un stāvēt.* Viņš uzsvēra patiesību, ka īsta un paliekoša brīvība ir atrodamā vienīgi Jēzū Kristū. Arī viņa pārdomas būs nākošā *Kristīgā Balsī.* Pēc pusdienām seko Kongresa otrā sēde, kas noslēdzas ar mācītāja Dr. Paula Barbina vadīto Svēto Vakarēdienu.

Gatis Ķeris vada ugunsкура programmu Foto: Pēteris Alļe

Pēc vakariņām vienojamies Gata Ķera vadītā „ugunskurā” – kas kā vienmēr ir humora pilns. Viņš atskatās, sakarā ar ASV 250 neatkarības svinībām, uz notikumiem ALBA un ALBA draudzēs ASV neatkarības svinību 200. gadā - 1976. gadā.

3) Svētdienas rīts, 15. augusts, sakas atkal ar karogiem, dziedot rīta dziesmu. Tad seko brokastis un kora dziedātājiem mēģinājums Kongresa dievkalpojumam. Pulkstens 11:00 no rīta notiek Kongresa dievkalpojums, kuŗu vada Pēteris Alļe. Pēc viņa ievada vārdiem draudze dzied : *Visvarens, visspēcīgs un mūžīgs ir Dievs!* Pēc kopdziesmas dievkalpojuma dalībnieki klausās Filadelfijas Svētā Jāņa ev. lut draudzes mācītājas Gijas Galiņas sveicienu. Sveicienam seko Svēto Rakstu lasījums no ALBA kasiera Ģirta Stūrmaņa. Viņš lasa no 146. Psalmā, 5 līdz 10 pantam. Seko kora dziesma diriģentes Guntas Plostnieces vadībā: *Cauri zemes*

dzīvei ej. Atkal dievkalpojuma dalībnieki klausās Svēto Rakstu lasījumu kuŗu šoreiz lasa Linda Alļe - Murphy, ALBA padomes palīdzības darba pārzine. Viņa lasa no Lūkas evaņģēlija 4:14-22. Pēc Svētiem Rakstiem lūgšanā vada ALBA sekretārs Juris Alksnītis.

Tad draudze dzied otro kopdziesmu : *Uzticīgs mūžīgi, Dievs Svētais, esi. Pārmaiņu ēnu ap Tevi, Kungs, nav...* Uzrunu saka ALBA priekšsēdis mācītājs. Dr. Uldis Ukstiņš: *Brīvība Svētā Garā.* Seko ziņojumi un kolekte. Pēc uzrunas kori vada Sarmīte Alļe no Čikāgas. Kori dzied: “ *Mans patvērums*” (teksts no 91. Psalmā) – *Joyce Freud.*

Svēto Rakstu lasījumu: 2. Korintiešiem 3:17 un Galatiešiem 5:13-23 lasa ALBA padomes locekle Rita Pence no Klīvlāndes. Svētrunu saka ALBA padomes loceklis mācītājs. Dr. Pauls Barbins. Viņš runā angļiski par tematu: “*The One Lacking Thing*” (Marka 10; 17:20-22) Beidzamo kora dziesmu diriģē ALBA padomes evaņģelizācijas darba vadītājs Ralfs Augstroze. Kori dzied: *Tu esi Kungs, mans labais Gans* (pēc 2. Psalmā O. B.) *J. S. Irvine,* Viktora Baštika vadībā. Klavieru pavadījumu spēlē Sarmīte Alļe, bet līdztekus ērģeļu pavadījumu izpilda Linda Alļe - Murphy . Dievkalpojums beidzas ar kopdziesmu: *Pilnas rokas paceļam,* Svētības vārdiem un Sarmītes Alļes ērģeļu postlūdes.

Ziedi dievnamā ir no ģimenes, bijušā ALBA priekšsēža Fridricha Čukura un viņa dzīves biedres Martas piemiņai. Šie ziedi ir arī ilggadējā ALBA padomes locekļa un priekšsēža biedra, Kārļa Augstrozes piemiņai. Ar pateicību atminamies viņu uzticīgo kalpošanu.

Seko gardas latviskas pusdienas ar pīrāgiem , galertu un tortēm. Tad nobeidzam mūsu Kongresa dienas pie karogiem dziedot Amerikas Savienoto Valstu himnu: “*O Say Can You See*” ... kā solo dziesmu dzied Astrīda (Ukstiņa) *Rudolph,* visiem dalībniekiem dziedot līdz. Tad dziedam Latvijas himnu: “ Dievs svētī Latviju, mūs’ dārgo tēviju...” Noslēgumu vada Ralfs Augstroze, bet beigu lūgšanu saka mācītājs. Dr. Uldis Ukstiņš. Uz tikšanos! nākošās ALBA Kongresa dienās, 2027. gadā, no 13. līdz 15. augustam, šeit pat Filadelfijas Svētā Jāņa draudzes dievnamā.

AMERIKAS LATVIEŠU BAPTISTU APVIENĪBAS 76. KONGRESS

2026. gada 14. un 15. augustā

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Priecājamies ka šajā Savienoto valstu 250. jubilejas gadā mēs ka ALBA varam atkal sanākt savā gadskārtējā Kongresā. Kā vienmēr kongresa darba sēdes notiek divās daļās, piektdienas un sestdienas pēcpusdienās. Pirmā sēdē, piektdien, pēc ievada vārdiem: "Ja Jēzus Kristus dara mūs brīvus mēs patiesi esam brīvi." (Galatiešiem 5:1) un lūgšanu, kongresa delegāti dzird mandātu komisijas ziņojumu. Mandātu komisija, kas sastāv no Gata Ķeŗa un Karīnas Rillingas, ziņo, ka ieradušies kā delegāti ir Apvienības darbinieki un draudžu pārstāvji, un Kongress ir tiesīgs noturēt savas darba sēdes.

Kongresu sākot, izsakām pateicību un sveicam ar ziediem un dāvanu Ģirtu Stūrmani. Viņš ir bijis ALBA kasieris 38 gadus. Veselības dēļ ar šo ALBA Kongresa gadu Ģirts izbeidz savu kalpošanu kā ALBA kasieris. Novēlam viņam Dieva svētību un veselību.

Kasieris Ģirts Stūrmanis. Ziedus no ALBA's pasniedza Linda Aļe Murfi

Foto: Pēteris Aļe

Kongress ir saņēmis sveicienus no LBDS bīskapa Kaspara Šterna un LBDS sieviešu kalpošanas apvienības vadītājas Karīnas Liepiņas. Tos nolasa Pēteris Aļe un Linda Aļe - Murfi. (sveicieni ir pievienoti šim rakstam). Kongress nosūta viņiem sveicienus, kā arī Pasaules baptistu apvienībai

(BWA) , Brazīlijas latviešu baptistu apvienībai, Rinkonas misijai, Kenijas misijai, North Athens baptistu draudzei, Kristīgās Balss kolēģijas loceklim Enokam Biķim, un mācai Līlijai Pencei, kura ir 106 gadus veca. Viņa bieži bija dalībniece mūsu Kongresa dienas.

Pēc sveicieniem ir piemiņas brīdis tiem ALBA draudžu locekļiem kurus Dievs ir aicinājis Savās mūžīgajās mājās. Viņus Kongresa delegāti atminas ar dziesmu: "*Augšā aiz zvaigznēm tu gaismā reiz kļusi...*" un lūgšanu. Tie ir, no Bukskauntijas draudzes Marta Šterns: dzimusi 1922. gada 23. februārī un mirusi 2026. gada 7. februārī, 104. gadu vecumā. Viņa ir māc. Augusta Mētera meita, kurš bija Baptistu apvienības vadītājs gan Latvijā un sākuma gados šeit ASV. Pieminēts tiek arī Agris Jaunzemis, kurš vairs nav Bukskauntijas draudzes loceklis, bet ilggadēji ir bijis gan Bukskauntijas, gan ALBA darbinieks. Viņš ir miris šī gada 9. jūlijā, 91.gadu vecumā. No Klīvlandes draudzes Kongresa delegāti atminas solistu Valdi Ūsi. Viņš bieži bija solists ALBA koru apvienības rīkotajās Dziesmu dienās. Viņš ir dzimis 1934. gada 11. jūlijā un miris 2025. gada 12. oktobrī, 90 gadu vecumā.

Pēc mirušo pieminēšanas tiek apstiprināti kā balsu skaitītāji mandātu komisijas locekļi Gatis Ķeŗis un Karīna Rilinga. Tiek pieņemts 2025. gada, 75. jubilejas gada, protokols un šī gada darba kārtība.

Kongresa darba kārtība sākas ar ALBA padomes darbinieku pirmās daļas ziņojumiem. Pirmais ziņojums ir no ALBA priekšsēža māc. Dr. U. Ukstiņa. Viņš īsumā pārskata ALBA darbību pagājušā Kongresa gadā un izsaka pateicību visiem kuri pielikuši roku pie ALBA kopdarba. Nākošais ziņojums ir no priekšsēža biedra un ALBA tīmekļa lapas pārziņa Petera Aļes. Tīmekļa lapās ir pieejamas ziņas par ALBA darbību: Koru apvienības rīkoto dziesmu dienu un Kongresa dienām. Tur atrodas arī Informācija par ALBA draudzēm un par ALBA

žurnālu *Kristīgā Balss*. Seko ziņojums no ALBA sekretāra Juŗa Alksnīŗa. Viņŗ sniedz statistiku par ALBA draudŗu darbību pagājuŗā, 2025.gadā. Viņam ir arī cieŗi sakari ar Kenijas misiju, par kuru viņŗ informē kongresu.

Nākoŗais ziņojums ir no ALBA kasiera Ģirta Stūrmaņa. Kasiera palīgs Pēteris Aļle, sadarbībā ar kasieri ir sagatavojis ziņojumu un sniedz to kongresa delegātiem. Viņŗ dod pārskatu par 2025. gadu un

ALBA sekretārs Juris Alksnītis

Foto: Pēteris Aļle

par kases darbu 2026. gadā, līdz 1. jūlijam. ALBA izdevumi palīdzības darbam un evaņģelizācijai 2025. gadā bija \$82,728.- galvenokārt ziedojumi tika nosūtīti uz LBDS, izņemot \$8,050 uz Rinkonas misiju, Bolīvijā. Pirmā pusgadā, 2026. gadā, izdots ir \$35,914, no tiem \$4,850 nosūtīts uz Rinkonas misiju. Seko Revīzijas komisijas ziņojums no Rutas Ķeŗes. Revīzijas komisija ziņo ka ir atradusi ka ALBA kase ir labā kartībā un izsaka pateicību kasierim Ģirtam Stūrmanim. Pārējie komisijas locekļi ir Inta Gulbe un Gunta Tighe.

Nākoŗais darba punkts ir vēlēŗanas. Pārvēlami padomē šajā, 2026. gadā, ir Juris Alksnītis, Ralfs Augstroze un Uldis Ukstiņŗ. Tā kā citu kandidātu nav, viņi tiek ievēlēti padomē ar rokas pacelŗanu. Revīzijas komisijā pārvēlama ir Ruta Ķeŗe. Tā kā citu kandidātu nav, viņa arī tiek ievēlēta ar rokas

pacelŗanu.

Jauns punkts Kongresa dienas kārtībā ir apstiprināt Guntas Hirŗs Fonda investīcijas komiteju. Gunta Hirŗs bija ilggadīga Bostonas latvieŗu baptistu draudzes locekle un atstāja ALBA'ī dāŗnu mantojumu. Lai to pārzinātu ALBA padome nolēma veidot investīcijas komiteju: Pēteris Aļle, Ralfs Augstroze un Pauls Barbins. Komisija tika apstiprināta ar rokas pacelŗanu. Pārstāvi pie Pasaules baptistu savienības (BWA), Uldi Ukstiņu, apstiprina arī ar rokas pacelŗanu.

Nākoŗais dienas kārtības punkts ir 2027. Kongresa dienas. Tiek apspirināta Kongresa sarīkoŗanas komisija: atbildīgais vadītājs – Uldis Ukstiņŗ , administrācija un saimniecība - Ralfs Augstroze, komandants - Juris Alksnītis, speciāliem uzdevumiem - Gatis Ķeŗis, locekļi ALBA prezidijā - Juris Alksnītis un Pēteris Aļle, Koru apvienības pārstāve- Gunta Plostniece, Māsu kalpoŗanas darbu apvienības pārstāve - Linda Aļle -Murphy. Delegāti nolemj nākoŗā gadā ALBA Kongresa dienas un Kongresu rīkot turpat kur tas notiek šajā gadā, Filadelfijas Svētā Jāņa ev. lut. draudzes dievnāmā, 2027. gadā, no 13. līdz 15. augustam.

Seko draudŗu pārstāvju ziņojumi. No Bostonas draudzes ziņo Juris Alksnītis. Locekļu skaits Bostonā ir mazs, tomēr draudzes locekļi sanāk pāris reizes gadā uz Bībeles stundām un dievkalpojumiem. Dievkalpojumu tieŗraidēs ir runājis mācītājs Edgars Maŗis, kurŗ kalpoja Bostonas draudzē tad, kad studēja *Gordon- Conwell* seminārā. No Bukskauntijas draudzes ziņo Gatis Ķeŗis. Galvenāŗ ziņas ir, ka draudze ir pārdevusi savu dievnamu un sākot ar 2026. gada septembri turpina sanākt *Haycock* Menonītu dievnāmā, divas reizes mēnesī. No Čikāgas draudzes ziņo Sarmīte Aļle. Kaut draudze nesanāk, tomēr tā turpina atbalstīt vairākus evaņģelizācijas un misijas pasākumus.

II

Otra Kongresa sēde notiek sestdienas pēcpusdienā no 3:30 pp. līdz 5:00 pp. kad ir vakariņas. Turpinās draudŗu ziņojumi, tai skaitā arī ar Filadelfijas draudzes ziņojumu. Ziņotāja no Filadelfijas, Gunta Plostniece, nav varējusi ierasties slimības dēļ; viņas

ziņojums, kā visi pārējie, būs protokolā kuŗu sekretāri Juris Alksnītis un Linda Aļle-Murphy izsūtīs delegātiem. Seko ALBA zaru ziņojumi. ALBA koru apvienības ziņotāja, priekšiece, Gunta Plostniece, nav klāt. Ziņojums ir kā nākošā gadā ALBA Koru apvienības rīkotā Dziesmu diena notiks 25. aprīlī, šajās telpās, Filadelfijas Svētā Jāņa ev. lut. draudzes dievnāmā. Tālāka informācija tiks izsūtīta dziedātājiem un draudzēm. No Māsu kalpošanas apvienības ziņo vadītāja Linda Aļle- Murphy. Viņa uzsver ciešo sadarbību ar LBDS māsām un atbalstu arī Ukrainai, tāpat arī citās vietās, kur notikušas dabas katastrofas.

Pie brokastīm, no kr.: Nik un Ērika Stūrmaņi, Maruta Barbina, Rita Pencis, māc. Dr. Pauls Barbins, Sv. Jāņa ev. lut. Draudzes priekšnieks Vilnis Ore Foto: Pēteris Aļle

Kongress turpinās ar ALBA darbinieku ziņojumiem otrajā daļā, sākot ar evaņģelizācijas fonda pārziņa Ralfa Augstrozes ziņojumu. Viņš uzsver, ka LBDS ir iecerējusi likt sava darba degpunktā nākošajā gadā evaņģelizāciju. Viņu darbu iezīmē ALFA kursi un citi

evaņģelizācijas pasākumi. Nākošais ziņojums ir no Petera Aļles, - viena no *Kristīgās Balss* redakcijas kolēģijas dalībniekiem: pārējie ir Enoks Biķis un Uldis Ukstiņš. *Kristīgā Balss* tiek izsūtīta ar internetu uz Savienotām valstīm, Latviju, Austrāliju un vē citur pasaulē. Pateicība nākas Pēterim par viņa lielo darbu *Kristīgās Balss* aplaušanā un par daudzām skaistām un vērtīgām bildēm. Pateicība nākas arī Enokam Biķim par korektūru. Pēteris Aļle ir arī: “Dr. Jāņa Plostnieka stipendiju fonda” pārzinis. Viens no stipendiju fonda līdzekļu saņēmējiem ir ALBA labi pazīstamais Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis.

Beidzamais Kongresa darba punkts ir ALBA 2027. gada budžeta apstiprināšana. Budžets nākošā, 2027. gadā, būs lielāks ka iepriekšējos gados jo vairs Kongress nesanāk kādas Apvienības draudzes dievnāmā. Arī, sakarā ar mantojumu, ALBA padome ir paredzējusi klātienēs sēdi 2027. gada martā. Braucējiem uz sēdi tiks atmaksāti ceļa izdevumi. Tāpat izdevumi pie *Kristīgās Balss* un timekļa būs nākošā gadā lielāki. ALBA apvienības konta budžets uz 2027. gadu būs \$6,700-.

Šogad otro ALBA Kongresa sēdi noslēdzām ar Svētā vakarēdiena svētbrīdi. To vadīja māc. Dr. Pauls Barbins. Kongresa delegāti apzinās lielo upuri ko mūsu Kungs un Pestītājs Jēzus Kristus ir priekš mums maksājis pie krusta.

SVEICIENS AMERIKAS LATVIEŠU BAPTISTU APVIENĪBAS KONGRESAM

LBDS Bīskaps Kaspars Šterns

Mīļie brāļi un māsas Kristū, Amerikas latviešu baptistu apvienībā!

Latvijas Baptistu draudžu savienības vārdā sirsnīgi sveicu jūs ALBA gadskārtējā kongresā!

Šī gada kongresa tēma “*Brīvība: ASV 250 gadi un Brīva Latvija*” īpaši liek domāt par brīvības vērtību. Dzīvojam laikā, kad atkal ļoti skaidri apzināmies, ka brīvība nav pašsaprotama. Tā ir dāvana, kas jāsargā, par kuru jāpateicas un ar kuru jārīkojas atbildīgi.

LBDS vārdā vēlos pateikt lielu paldies par jūsu ilgādo sadarbību, draudzību un uzticamo atbalstu.

Gadu gaitā ALBA ir atbalstījusi dažādas LBDS kalpošanas nozares, draudzes, projektus un cilvēkus. Taču tikpat nozīmīgs kā finansiālais un praktiskais atbalsts mums ir bijis apziņa, ka jūs par Latviju un mūsu draudzēm lūdzat. Paldies par jūsu lūgšanām, uzticību un to, ka arī pāri okeānam mēs varam būt vienoti kopīgā Kristus misijā.

Mēs gribam, lai jūs ziniet, ka par jums domājam un paturam savās lūgšanās. Īpaši lūdzam par ALBA priekšsēdētāju un mācītāju Uldi Ukstiņu, vēlot Dieva spēku, veselību un žēlastību viņa kalpošanā.

LBDS Bīskaps Kaspars Šterns

Foto: LBDS

Domājot par brīvību, man šķiet būtiski atcerēties: viens no lielākajiem draudiem brīvībai var kļūt pati brīvība, ja tā zaudē savu mērķi. Tādēļ jautājums nav tikai - no kā mēs esam brīvi? Daudz svarīgāks jautājums ir kādam mērķim mums brīvība ir dota?

Salamana pamācībā 29:18 lasām: *“Kur nav atklāsmes, tur tauta kļūst mežonīga un nevaldāma”*. Citā, mums labi pazīstamā formulējumā šī doma izteikta: *“Bez redzējuma tauta iet bojā.”*

Bez redzējuma savu ceļu var pazaudēt ne tikai tauta vai valsts. Bez redzējuma savu mērķi var pazaudēt arī draudze un draudžu savienība. Mēs varam būt brīvi, mums var būt iespējas un resursi, bet, ja aizmirstam, kādēļ Dievs mūs ir aicinājis un kādēļ Viņš mums šo brīvību ir devis, tad brīvība pati par sevi vēl nenoved pie piepildījuma.

Tādēļ novēlu, lai mēs nepazaudējam lielo mērķi un sapni, ko Dievs ir devis mums visiem, Kristus sekotājiem - darīt Dievu un Viņa Vārdu zināmu šai pasaulei.

Lai mūsu dzīvē, draudzēs un tautās arvien vairāk piepildās Jēzus lūgšanas vārdi: *“Lai nāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes.”*(Mateja 6:10).

Mēs vispirms esam Dieva valstības liecinieki. Mūsu uzdevums ir tur, kur Dievs mūs ir nolīcis, ar savu dzīvi, vārdiem un kalpošanu, atspoguļot Viņa nodomu šai pasaulei, vai tas būtu Amerikas Savienotajās Valstīs vai Latvijā.

Tādēļ, svinot 250 gadus ASV un pateicoties Dievam par brīvu Latviju, lai mēs ne tikai atskatāmies uz brīvību, par kuru iepriekšējās paaudzes ir maksājušas augstu cenu, bet arī skatāmies uz priekšu un jautājam: ko Dievs vēlas darīt caur mums ar brīvību, kas mums šodien ir uzticēta?

Lai Dievs dod ALBA jaunu spēku, drosmi un skaidru redzējumu nākamajam posmam. Lai Viņš stiprina jūsu draudzes, ģimenes un kalpotājus. Un lai arī turpmāk mēs, būdami dažādās pasaules malās, paliekam vienoti vienā Evaņģēlijā, vienā cerībā un vienā misijā.

Lai mūsu brīvība vienmēr kalpo Dieva valstības mērķim!

Dieva svētību vēlot,

Kaspars Šterns

Foto: Sarmīte Aļle

SVEICIENS AMERIKAS LATVIEŠU BAPTISTU APVIENĪBAS KONGRESAM

LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja Karīna Liepiņa

LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja Karīna Liepiņa

Foto: LBDS

Sveicināta, mīļā ALBAS ģimene, jūsu ikgadējā kongresā!

Priecājos, ka varu, kaut arī tikai virtuāli, nosūtīt jums sirsnīgus sveicienus no Latvijas.

Visas SKA un mūsu mīļo draudžu māsu vārdā vēlos jums pateikt lielu un sirsnīgu paldies par jūsu ilggadējo uzticību un atbalstu. Jūsu ziedojumi nav tikai finansiāls atbalsts – tā ir jūsu kalpošana Dievam un Viņa darbam Latvijā.

Mēs zinām, ka kalpošana Dievam var izpausties dažādos veidos – aizlūgšanās, personīgā klātbūtnē, Evaņģēlija sludināšanā, iedrošināšanā un arī dāsnā ziedošanā. Dievs katram ir devis atšķirīgas dāvanas un iespējas kalpot. Paldies, ka jūs uzticīgi izmantojat tās Dieva godam. Caur jūsu kalpošanu mēs piedzīvojam daudz svētību, un daudzi cilvēki Latvijā tiek stiprināti ticībā. Bībelē mēs lasam: **“Tad jūs būsiet bagāti visās lietās katram labam darbam, un tā mēs panāksim, ka Dievam tiks dota pateicība. Jo šis kalpošanas darbs ne tikvien novērš svētajā trūkumu, bet ir arī pārbagāts ar daudzām pateicībām Dievam. 2. Kor. 9:11-12**

Vēlos jūs arī iedrošināt ar nelielām pārdomām.

Mēs dzīvojam ļoti mainīgā un nereti skarbā pasaulē. Vērtības mainās, apstākļi mainās, cilvēku uzskati mainās. Taču ir kaut kas, kas paliek nemainīgs – Dieva Vārds un Evaņģēlija vēsts.

Tieši šī patiesība dod mums drošu pamatu pārvarēt grūtības, pārmaiņas un šaubu laikus. Latvijas Baptistu draudžu savienības devīze šobrīd ir: **“Nemainīga vēsts mainīgajā pasaulē.”** Tik vienkārši, bet vienlaikus tik dziļi. Tas ir atgādinājums, ka mums ir uzticēta vēsts, kura nemainās, lai arī cik ļoti mainītos pasaule mums apkārt.

Īpaši svarīgi to nodot nākamajai paaudzei, lai arī mūsu bērni un jaunieši iepazītu šo nemainīgo cerību un palāvību uz Kristu.

Lai Dievs bagātīgi svētī jūsu kongresu, jūsu ģimenes un jūsu kalpošanu! Paldies, ka esat kopā ar mums un ka arī turpmāk nesat Kristus mīlestību līdz pat Latvijai.

“Jēzus Kristus vakar un šodien tas pats un mūžīgi.”
Ebr.13:8

Dievs lai jūs bagātīgi svētī!

Karīna Liepiņa

Foto: Sarmīte Alje

BRĪVĪBA UN ATBILDĪBA—RĪTA SVĒTBĒRĪDIS

Galatiešiem 5:1-13

Juris Alksnītis

Sākam mūsu pārdomas ar lūgšanu: “Dieva Tēva, Dieva Dēla, Dieva Svētā Gara vārdā, Āmen. Kungs Visuvarenais, esi mums grēciniekiem žēlīgs un virzi mūsu šī rīta pārdomas augšup pie Tevis. Āmen.”

Šā rīta svētbrīža temats ievada mūsu domas kongresa virstematā -*Brīvība*. Šogad nākam kopā jau 76. ALBA kongresā, un redzam, ka šajā laika posmā brīvības jēdziens tiek apspriests daudzās vietās pasaulē. Par to varam lasīt ziņas, gandrīz vai katru dienu.

Ko zinām par apstākļiem Galatijā – par apgabalu kur apustulis Pāvils devās savos pirmsajos misijas ceļojumos? Tā ir Mazāzijas reģiona vidus daļa, kur dzīvoja dažādi vietējie ķēniņi un mita dažādas ķēniņvalstis kopš ļoti seniem laikiem un kur notika visādas kaujas un savstarpēji uzbrukumi. Savā laikā, ap 277.g. pr. Kristus, Bitīnijas ķēniņš *Nicomedes I* pieaicināja trīs kaujinieciskas ķeltu ciltis par maksu nākt palīgā nosargāt viņa ķēniņvalsti pret sava brāļa uzbrukumiem. Vēlāk *Nicomedes* piešķīra ķeltiem zemi, kur apmesties un dzīvot kaut viņam šī zeme nepiederēja, bet ķelti noturējās. Sekoja grieķu laiki, pēc tam Romas impērijas valdīšanas gadi. Laika gājumā risinājās daždažādas kaujas gan starp grieķiem un ķeltiem un vēlāk arī starp romiešiem un ķeltiem. Ķelti ik pa laikam piekrita dzīvot un valdīt zināmās teritorijās Galatijas vidienē. Kad Roma salīga ķeltus saviem militāriem spēkiem, viņiem piešķīra zināmu autonomiju un pašnoteikšanos ķeltu apdzīvotās vietās, kas turpinājās ilgu laiku. Romieši nosauca šos ķeltus par “galliem”.

Šie paši ķelti un viņu pēcteči bija tie galatieši, kuriem apustulis Pāvils sludināja kristietību savos misijas braucienos. Šķiet, ka apustulis Pāvils galatu kristiešiem rakstīja savu vēstuli laikā ap 49.-51.gadā pirms Kristus dzimšanas, neilgi pēc pirmā misijas ceļojuma 47.-48.g. pirms Kristus. Šajā ceļojumā apustulis Pāvils apmeklēja vairākas dienvidu Galatijas reģiona pilsētas, sludinādamas Evaņģēliju un dibinot draudzes.

Tā laika galatieši bija cilvēki ar kaujiniecisku vēsturi

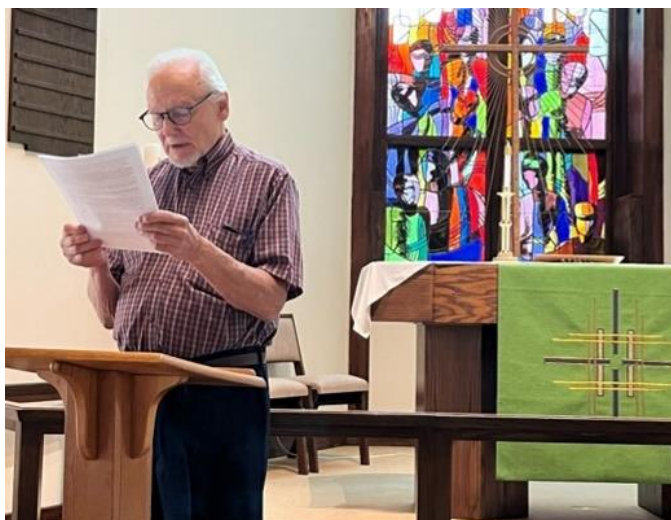

Foto: Pēteris Alļe

kopš senseniem laikiem. Ap 50.g. pirms Kristus Galatijas dienvidu daļa jau bija pastāvējusi kā Romas province kādus 75 gadus un galatieši visumā bija lojāli Romai. Turklāt, tie savā kultūrā bija uzņēmuši gan grieķu gan Romas kultūru iespaidus, ieskaitot grieķu un romiešu elkdievu pielūgšanu. Vēsturnieki pieņem, ka galatieši būtu runājuši “Koine Greek” valodā – kas bija tālaika impērijas pamata valoda, gan arī lietojuši savu etniskās izcelsmes – ķeltu valodu. Savas vēstules jaunām kristiešu grupām Galatijā (un arī citur), apustulis Pāvils rakstīja ‘Koine Greek’ valodā.

Vārds “brīvība” šajā valodā ir “*eleutheria*” ar nozīmi “brīvība no verdzības” - angliiski: “*freedom from bondage, or release from slavery.*”

Galatiešiem 5:1 mēs lasām: “*Brīvībai Kristus mūs ir atsvabinājis, tad nu pastāviet tajā un neuzņemieties atkal bauslības jūgu.*”

Nojaušam, ka ap. Pāvils šajā teikumā tēme uz galatiešu vēsturisko dzīvesziņu par to cik **slakta** ir **nebrīvība** un tad tūlīt raksturo jūdaistu mācības kā nebrīvības jūgu. Šādas mācības uzspieda jaunajiem Galatijas kristiešiem Mozus bauslības mācību par apgraizīšanu kā priekšnoteikumu pestīšanai. Turklāt tādā gadījumā, Galatijas kristiešiem draudēja vēl plašāka nebrīvība – visa Mozus bauslības noteikumu

izpildīšana ikdienas dzīves gaitās – dzīves veids, ko paši jūdaisti nespēja vai nevēlējās ievērot.

Apustulis Pāvils turpina skaidrot šo personisko brīvības principu un Galatiešiem 5:13-22 mēs lasām: *“Bet jūs, brāļi, esat aicināti brīvībai; vienīgi nedodiet vaļu miesas tieksmēm, bet kalpojiet viens otram mīlestībā. Jo visa bauslība ir piepildīta vienā vārdā, un proti: mīli savu tuvāko kā sevi pašu!”*

Pāvils vispirms paziņo, ka kristieši Galatijā ir aicināti brīvai dzīvošanai, kam seko stingrs norādījums dzīvot atbildīgi un dzīvot mīlestībā pret tuvāko.

Lasam Pāvila pamatīgo lekciju, kas: **māca** dzīvot brīvībā, bet ne izvīrtīgi; **māca** kalpot viens otram mīlestībā, bet nekožot viens otram; **māca** dzīvot Garā, bet neļaujoties miesas iegribām.

Jā un Galatiešiem 5:19 seko garais saraksts ar tajā laika pazīstamiem apustuļa Pāvila vārdiem: *“skaidri redzamiem miesas darbiem”* kuri parādījās Galatijas ķeltu, grieķu, un romiešu kultūras sajaukumā un dzīves veidā. Šis 16+ nedarbu saraksts iekļauj ne tikai netiklību, nešķīstību, pūšļošanu, elku pielūgšanu, skaudību, dzīrošanu un tamlīdzīgas

lietas. Visas minētās lietas skan tīri trāpīgi, klausītājiem kuri dzīvoja šajos sabiedriskos apstākļos. Nobeidzot šo sarakstu Pāvils atkārtoti brīdinājumu, ka tie kas šādas lietas dara, Dieva valstību neņemtos.

No ap. Pāvila saprotam, ka kristiešiem Galatijā, gan arī mums pašiem šeit šajā vietā un laikā ir dāvāta liela personīga brīvība. Turklāt, **ir arī dāvāta** iespēja dzīvot atbildīgi - Gara vadībā, un tā izkopt Gara augļus mūsu dzīvēs un dzīves vietās. Ja izvēlamies citu ceļu, tā arī ir brīvība, bet kur tad nonāksim?

Noslēdzam mūsu šī rīta pārdomas ar apustuļa Pāvila vērtīgiem vārdiem: *Bet Gara auglis ir: mīlestība, miers, prieks, izturība, krietnums, labestība, uzticamība, lēnprātība, savaldība.”* (Gal. 5:22).

Jā, un ja nu būtu vēl kādas neskaidrības, apustulis. Pāvils pieliek skaidru nepārprotamu punktu rakstot: *Pret tādām lietām nav bauslības.”*

Un kristieši sapulcējusies Pensilvānijas pavalstī ALBA 76. Kongresā – tālu prom no toreizējās Galatijas, saka: “Āmen. Lai Dievam gods!

ATBRĪVOŠANA NO GŪSTA ĒĢIPTĒ un NO GŪSTNIECĪBAS BĀBELĒ

Bībeles studija ALBA 2026. g. kongresa dienās

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Nupat Savienotās valstis atzīmēja savu 250 gadu neatkarību, kad nokratīja Anglijas un tās karaļa noteikšanu par kolonijām. Šīs svarīgās svinības mudināja mani kā virstematu mūsu Kongresa dienām izraudzīt: “Brīvībā”. Bībele daudz tiek runāta par brīvību un protams tiek apliecināts ka mūsu pamata brīvība nāk no Dieva. Tā Jēzus Kristus mums saka: “Ja Dēls Jūs atbrīvos, Jūs patiesi būsi brīvi.” (Jāņa ev. 8:38)

I

Šajā Bībeles apcerē mēs domāsim par to ko Vecā Derība māca mums par brīvību. Vecā Derībā tiek uzsvērti divi centrāli notikumi, kuri vijas viscaur visām Vecās Derības lappusēm. Tie ir, pirmkārt, Israēla bērnu atbrīvošana no verdzības Ēģiptē un otrkārt, jūdu tautas atbrīvošana no izsūtīšanas

Bābelē. Par abiem šiem notikumiem tiek runāts gandrīz visās Vecās Derības grāmatās. Atkal un atkal tiek no Vecās Derības autoriem paceltas un runāts par šīm divām atbrīvošanām.

Pirmkārt domāsim par to, kā Izraēlā bērni tiek atbrīvoti no verdzības Ēģiptē. Kā viņi nonāca Ēģiptē ir stāsts, kurš mums visiem ir labi pazīstams. Stefans, pirmais Kristus asins liecinieks, īsumā Apustuļu darbos atstāsta Israēla tautas vēsturi, pirms viņš tiek nomētāts ar akmeņiem. Viņš citē Dieva Vārdu

Ābrahāmam: “Dievs sacīja: “Tavi pēcnācēji dzīvos svešā zemē, viņus paverdzinās un verdzinās četri simti gadus. Un tautu, kurai viņi vergos, Es tiesāšu (sacīja Dievs) un pēc tam viņi no turienes izies un kalpos Man šajā vietā.” (Apustuļu darbi 7:6-7)

Tālāk mēs lasām Stefana runā par to kā Izraēla bērni nonāca Ēģiptē: “ Un cilts tēvi greisirdības dēļ pārdeva Jāzepu uz Ēģipti. Bet Dievs bija ar viņu un izglāba viņu no visam grūtībām. Un deva viņam žēlastību un gudrību faraona priekšā. Faraons iecēla viņu par pārvaldnieku par Ēģipti un visu savu namu.” (Apustuļu darbi 7:9-10)

Tālākais stāsts mums ir arī labi zināms, ka tad kad visu pasauli pārņēma liels bads un Ēģiptē bija maize, Jēkabs aizsūtīja savus dēlus uz Ēģipti to pirkt. Tā atkal lasām: “Bet Jēkabs izdzirdējis ka Ēģiptē ir labība aizsūtīja turp mūsu tēvus trīs reiz to pirkt.” Ceturtā reizē Jēkabs atklājas brāļiem un faraonam kļuva zināma Jāzēpa cilts.” (Apustuļu darbi 7:13) Tā Jāzeps ar visiem Izraēla bērniem aizceļoja uz Ēģipti, un tauta auga un vairojās Ēģiptē.

Pagāja gadsimti un Ēģiptē cēlas cits valdnieks, kuŗš Jāzepu nepazīna un redzot lielo Israēliešu pulku ka draudu viņš lika nogalināt jaundzimušos Izraēliešus un pārejos iedzina verdzībā. Tad lasām, ka tanī laikā piedzima Mozus un viņš bija tīkams Dievam. Dievs paglāba Mozu ka zīdaini, un viņš izauga ķēniņa galmā. Mums pazīstams stāsts, kā Mozus paglāba kādu no savas tautas brāļiem no nogalināšanas un bija spiests bēgt jo to darot noslepkavoja ēģiptietī. Viņš atgriezās Ēģiptē tikai pēc 40 gadiem. Dievs viņu sastapa degošā krūmā un sūtīja viņu uz Ēģipti izvest Savu tautu no verdzības, brīvībā.

Dievs no degošā krūma uzrunāja Mozu, sacīdams: “Es esmu tavu tēvu Dievs, Ābrahāma, Īzaka un Jēkaba Dievs. Es esmu redzējis savas tautas ciešanas Ēģiptē un esmu dzirdējis viņu vaidus un esmu atnācis lai viņus atbrīvotu. Nu ej, Es sūtu tevi uz Ēģipti.” (Apustuļu darbi 7:30) Stāsts par to, kā Mozus ar zīmēm un brīnumiem guva Izraēla atbrīvošanu mums arī ir labi zināms. Lasām ka Izraēlieši gatavoja neraudzētu maizi lai nebūtu jāgaida mīklas uzrūgšanu, kad atskanēja pavēle bēgt. Līdz šai dienai jūdi svin Passā svētkus atzīmējot notikumus, ka Dievs viņus brīnumaina kārtā izveda no verdzības Ēģiptē.

Izraēla tauta krustoja sausām kājām Sarkano jūru un tuksnesi. Pie Sīnaja kalna Dievs deva tiem savus baušļus tos atklādam Mozum. Bet par spīti visiem

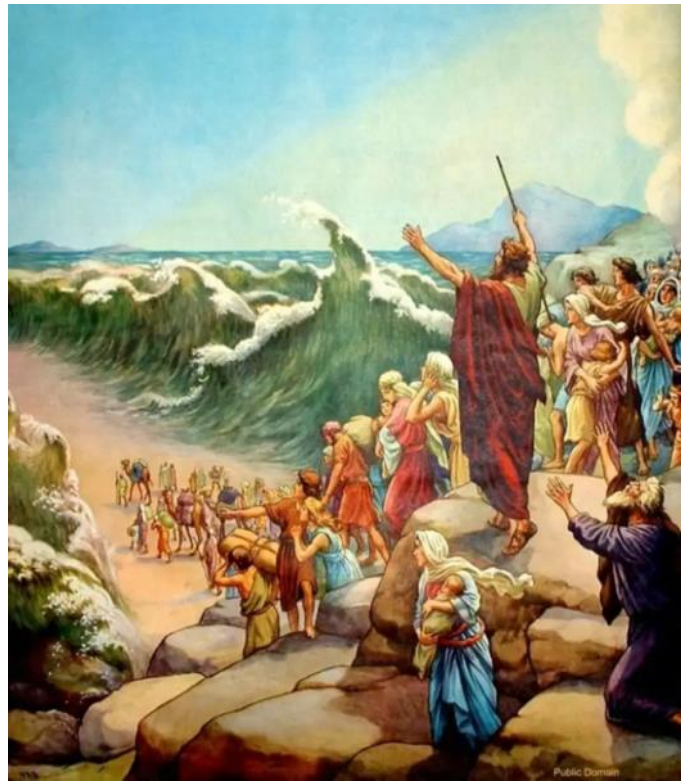

Foto: roadrevelations.org

šiem Dieva žēlastības brīnumiem Israēlā bērni bija nepaklausīgi Dieva pavēlēm un pievērsās elku dieviem. Viņi bija spiesti 40 gadus klejot pa tuksnesi, līdz beidzot iegāja apsolītajā zemē, - zemē kur piens un medus tek, kuŗu Dievs tiem bija solījis.

Atbrīvošana no verdzības Ēģiptē ir centrālais notikums Izraēla tautas ticība. Atkal un atkal šis notikums tiek aprakstīts Vecā Derībā, un vairāk reiz arī Jaunā Derībā. Kā mēs šajās dienas svinam Savienoto valstu 250 gadu neatkarības dienu tā Jūdu tauta svin vēl šodien Passā svētkus. Tie ir Izraēla tautas neatkarības diena. Savienotas valstis redz Dieva roku savas neatkarības iegūšanā. Vēl vairāk- Israēls redz, ka Dievs Tas Kungs tiem devis brīvību, neatkarību.

Daudzi Savienotās valstīs redz šo zemi kā sevišķi Dieva izredzētu tautu, kāda tā bija Izraēla tauta, atšķirīgu no citām tautām. Savienotās valstis ir Dieva izredzētas, bet ne vairāk kā visas pārējās tautas. Savienotās valstis nav vairāk Dieva izredzētas kā Latvija, kura brīnumainā kārtā pēc Pirmā pasaules kara ieguva savu neatkarību no Krievijas. Ir tikai viena īpaša Dieva izredzēta tauta un

tā ir Izraēla tauta. Tā ir tauta, no kuŗas nāca Pasaules Pestītājs, Jēzus Kristus.

Apustulis Pāvils sludinot Atēnās apliecina, ka Dievs ir sevišķi izredzējis katru vienu tautu, nolikdams ikvienai tautai vietu un laiku, kur tai dzīvot. Neviena tauta nepastāv bez Dieva ziņas. Katrs valdnieks ir Dieva izredzēts tajā ziņā, ka Dievs viņam ir atļāvis valdīt. Apustulis Pāvils māca, ka katras tautas pilsoņiem ir pienākums paklausīt valdniekam, izņemot ja viņu pavēles ir pret Dieva bauslību. To Pāvils rakstīja par paganu Romu.

B) Kad Savienotas valsti guva savu neatkarību, tad Brīvības deklarācija pasludināja: *"All men are created equal!"* Tajā laikā verdzība bija pieņemta lieta. Georgam Vašingtonam un daudziem citiem deklarācijas parakstītājiem bija vergi. Žēl ka ir ļaudis mūsu dienās, kuŗi grib aizmirst šo patiesību. Tikai ar Civīlo karu, kurš ir asiņainākais karš Savienoto valstu vēsturē, tika likvidēta verdzība. Žēl, ka vēl šodien daudz Savienoto valstu iedzīvotāji uzskata melnos ļaudis kā otrās šķiras pilsoņus.

Izraēla tautas atbrīvošana no verdzības Ēģiptē bija svarīga daļa no melno ļaužu, no vergu, ticības dzīves. Viņi ticēja, ka tā kā Dievs sūtīja Mozu, lai atbrīvotu Izraēla bērnus no verdzības Ēģiptē, tā Dievs atkal sūtīs viņiem jaunu Mozu lai atbrīvotu melnos ļaudis no viņu verdzības. Viņi nedrīkstēja runāt par savu atbrīvošanu, bet stāstot Bībeles stāstus par Izraēla atbrīvošanu, viņi tos attiecināja uz sevi. Par to viņi stāstīja, dziedāja un gaidīja dienu, kad būs brīvi.

Kad domājam par tiem ļaudīm, kuŗi redz Savienotās valstis kā sevišķi Dieva izredzētas, tiem der domāt par faktu, ka Dieva ieredzētie izraēlieši bija vergi, ne tie, kuŗi bija vergu turētāji. Ēģiptieši bija tie, kuŗi verdzināja izraēliešus. Vergu turēšana ir grēks! Nevienam cilvēkam nav tiesības otru verdzināt. Vēl vairāk - apieties ar vergiem brutālā veidā, kā tas notika Savienoto valstu Dienvidu štatos.

C) Ir daudzi un dažādi iemesli, kādēļ ciešanas skar cilvēku dzīves. Arī nevainīgi ļaudis piedzīvo ciešanas, kā to skaidri rāda Ījabs. To redzam no notikuma, kad dzirdam Jēzus mācekļus vaicājam attiecība uz aklo vīru: "Kurš ir grēkojis, vai viņš, vai viņa vecāki ka viņš ir dzimis akls?" (Jāņa ev. 9:2) Jēzus atbildēja

ka ne viņš, ne viņa vecāki, ir grēkojusi bet Dieva godībai vajag paradīties. Šī Dieva godība parādās Jēzum šo cilvēku dziedinot.

Ir, protams, arī apstākļi kur slimības un sāpes ir paša cilvēka grēku rezultāts. Cilvēku grēcīgā rīcība nes ciešanas,as citiem. Vecāku grēcīgā rīcība nes ciešanas bērniem. Nesen es lasīju par notikumu Filadelfijas apkaimē kur vecāki un vecvecāki apgājās brutāli ar bērniem, mazbērniem.

Beidzot cilvēka paša grēki nes ciešanas. Tā tas bija ar Izraēla tautu kuŗa tika izglābta no verdzības Ēģiptē, bet ļoti ātri tie pievērsās kalpošanai elku dieviem. Šo grēku dēļ Dievs lika viņiem kļīst pa tuksnesi 40 gadus, pirms tie nonāca apsolītā zemē. Grūti ir saprast, kā ļaudis, kuŗi bija piedzīvojuši tik lielu Dieva žēlastību tik ātri no Dieva novēršas. Dievs ir Izraēla tautu svētījis, bet tik drīz tie pārkāpa Viņa likumus. Visi desmit baušļi, kurus Mozus saņēma Sīnaja kalnā, tika pārkāpti. Notiek slepkavības, zādzības, meli, laulības pārkāpšana. Tas ir, ko pravieši atkārtoti nosodīja izraēla un jūdu tautas dzīvē.

Ļaudis sacīja Dievam, ka viņi neatstās savus grēcīgos ceļus. Tā Asīrijas impērija iekaroja Izraēlu un aizveda svešumā desmit ziemeļu ciltis. Gadsimtus vēlāk jūdi piedzīvoja līdzīgu likteni savas nepaklausības dēļ, izsūtīšanu uz Bābeli. Dievs sola mums brīvību, bet tā ir mūsu tikai tad, kad paklausām Viņam. Brīvība nav iespēja un tiesības darīt, ko vien mēs vēlamies, kā vien mums patīk, bet brīvība pastāv tur, kur paklausām Dievam un Kristum.

II

A) Kā es teicu sākumā, ir divi centrāli notikumi Vecā Derībā, par kuŗiem atkal un atkal Vecās Derības autori runā. Pirmo nupat mēs apskatījām, Izraēla bērnu izvešana no verdzības Ēģipte. Par otro domāsim tagad. Tā ir Izraēla tautas vadošo slāņu izsūtīšana, aizvešana, uz Bābeli. Par to mēs varam lasīt vēstures grāmatās un praviešu rakstos. Pēc aizsūtīšanas uz Bābeli daudzi no izsūtīto pēctečiem atgriezās pēc 70 gadiem atpakaļ Jūdejā. Tas notiek tad, kad Persijas valdnieks Kīrs iekaroja Bābeli. Visa pravieša Jeremijas grāmata saistīta ar šo izsūtīšanu,

arī viņa rakstītā Raudu dziesmas. Atkārtoti mēs lasām Vecā Derībā un arī Jaunā Derībā vārdu Bābele un dzirdam par Bābeles nežēlīgo rīcību. Mēs Daniēla grāmatā arī vairāk dzirdam par pagānu valdnieku Nebukadnēcaru kurš bija tas valdnieks, kurš aizveda jūdus gūstniecībā uz Bābeli.

Jūdu tautas ceļš uz Bābeli

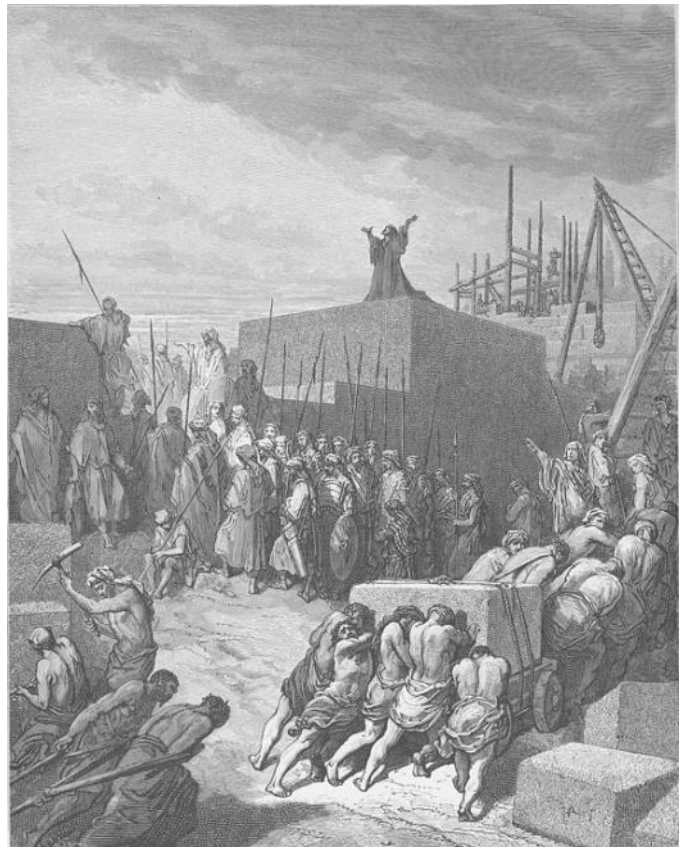
Map: David P. Barrett

Kā teicu, arī Jaunā Derībā mēs sastopam vārdu Bābele. Sevišķi Jāņa atklāsmes grāmata runā par Bābeli, kuŗa nostājās pret kristiešiem, tos vajā un nogalina. Mēs tur lasām: “Kritusi, kritusi ir liela Bābele” Bābele simbolizēja Romu. Romas impērija vajāja kristiešus, metot tos arēnās lauvām priekšā.

Kas ir tas, kas noveda jūdu tautu Bābelē, noveda tos gūstniecībā. Tie bija viņu grēki, tā bija viņu grēcīgā dzīve. Viņi novērsās no Dieva un pievērsās elku kalpošanai. Tauta nepaklausīja tā Kunga likumiem. Desmit ziemeļu ciltis gāja bojā zem brutālās Asīrijas impērijas zobena, 723. gadā pirms Kristus. Tās tika izvestas un izklīdināta starp tautu tautām. Simts trīsdesmit gadus vēlāk divas dienvidu ciltis, Jūda un Benjamīns, tika aizvesti uz Bābeli gūstniecībā.

Jūdu tauta atteicās uz klausīt pravieša Jeremijas brīdinājumus, ka tai draud posts un atkārtoti uz klausīja viltus praviešus kuŗi sacīja: “Miers! Miers!” tad kad miera nebija. Jeremija tika apcietināts un iemests cietumā, bet babilonieši viņu atbrīvoja un viņš aizceļoja uz Ēģipti, kur arī mira.

Jūdu tautas atgriešanos no Bābeles savā zemē apraksta pravieši Nehemija un Ezra. Tur mēs redzam, ka atgriežoties mājās tos sagaidīja grūta dzīve. Bija grūti atjaunot templi. Bija grūti uzsākt lauksaimniecību. Bija grūti atgriesties iepriekšējā dzīvē

Tempļa atjaunošana Source: Gustave Doré - Doré's English Bible, Public Domain

Dramatisku aprakst par prieku, ko piedzīvoja tauta, atgriežoties mājās Jūdejā lasām Jesajas grāmatā. “Ieprieciniet, ieprieciniet manu tautu saka Jūsu Dievs... Klau atskanēja sauciens: ierīkojiet tuksnesi Tam Kungam ceļu, dariet klajuma kādas līdzenas tekas mūsu Dievam. Viņš nogurušiem dod spēku un vairo stiprumu nespēcīgiem Jaunekļi piekūst un pagurst un jauni vīri sabrūk, bet kas paļaujas uz To Kungu tie dabū jaunu spēku, tā ka viņiem aug jaunas spārnu vēdas, kā ērgļiem, ka viņi skrien un nepiekūst, ka viņi iet un nogurst.” (Jesaja 40; 1, 3, 39) Tautas grēki ir piedoti. Tauta tiek vesta caur tuksnesi, tāpat kā izejot no verdzības Ēģiptē tauta caur tuksnesi nonāca apsolītā zemē.

B) Mēs ka latvieši esam piedzīvojusi vairakkārt Krievu uzbrukumus. Mēs esam maza tauta un

apkārtējas lielās tautas: Polija, Zviedrija, Vācija, Krievija ir valdījušas pār mums un apspiedušas mūsu zemi. Citas ir bijušas žēlīgākas un citas brutālākas. Sevišķi brutāla bija Krievija, kas vēlāk kļuva par Padomju Savienību. Pirms Pirmā pasaules kara par mums valdīja gan krievu cars, gan vācu baroni. Daudzu latviešu iesūtīšana uz Sibīriju 14. jūnijā, 1941. gadā, un daudzas reizes pēc tam varam pielīdzināt jūdu izsūtīšanai uz Bābeli

Mēs lasām par jūdu tautas izsūtīšanu Jeremija grāmatas beigās. Tad Neebussardans, miesas sardzes virspavēlnieks, aizveda gūstā zemes kārtas ļaudis un tautas daļu, kas vēl bija palikusi pilsētās un bēgļus kas bija pārgājuši pie Bābeles ķēniņa un atlikušos darba ļaudis. Bet no zemes kārtas ļaudīm Nebussaradans miesas sardzes priekšnieks atstāja viņus darbā, kā viņa dārzniekus un zemes kopējus.” (Jeremija 52: 15-16) Tas pats notika Latvijā. Latvieši kas bija izglītoti un ieņēma redzamas vietas tautas dzīvē tika izsūtīti. Vienkāršie darba ļaudis un lauksaimnieki tika atstāti darīt savus darbus. Tajā pašā laikā liela daļa no tautas aizceļoja, kā mēs, trimdā. Tas notika lai viņi netiku izsūtīti, vai nogalināti. Daudzi atceļoja pēc Vācijas uz

Savienotām valstīm. Šeit ieradās kadi 100 000 latvieši. Kad Staļins nomira, tad Hruščevs ļāva izsūtītiem atgriesties uz mājām, Latvijā.

Brīvība ir centrāla tēma visā Bībelē, gan Vecā, gan Jaunā, Derībā. Par Jaunās Derības mācību runās rītdien Pēteris Alje. Visi cilvēki vēlas būt brīvi bet par nožēlu ne visi ir gatavi dot brīvību citiem. Mēs šeit ASV atzīmējam 250 gadus kopš ieguvām brīvību no Anglijas, bet šodien ir vēl ļaudis kuri vēlas atņemt brīvību ļaudīm ar tumšu ādas krāsu, vai tiem kuri ir imigranti. Daudzi no tiem kuri šodien tiek apcietināti no ICE, tiek apcietināti bez tiesas sprieduma un ir nevainīgi. Šodien šeit ASV tiek draudēts ar apcietināšanu nevainīgiem cilvēkiem kuŗi nepiekrīt valdības politiskam viedoklim. Tas ir pilnīgi pret ASV konstitūciju. Brīvība ir trausla lieta. Atņemot to citiem mēs piedzīvosim agrāk vai vēlāk ka tā tiks atņemta arī mums. Dzirdam par ļaudīm kuŗus netraucēja ICE rīcība līdz viņu tuvinieks tiek apcietināts. Vienīgā īstā un paliekošā brīvība nāk mums no Dieva, caur Jēzu Kristu. Ja Kristus dara mūs brīvus, mēs patiesi esam brīvi. Brīvība Kristū nozīme mīlestībā kalpot mūsu tuvākam!

BRĪVĪBA SVĒTĀ GARĀ

Uzruna ALBA 2026. g. kongresa dievkalpojumā

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Ja mēs esam pildīti ar Dieva Garu, ar Svēto Garu, tad mēs esam atraduši mūžīgu un paliekošu brīvību. “Tas Kungs ir Gars. Kur Tā Kunga Gars, tur ir brīvība.” – 2. kor. 3:17. Kas ir šī brīvība? Ko nozīmē šī brīvība? Tā ir mūsu kad Svētais Gars ir nācis lai mājotu mūsos. Tā mēs redzam apustuļa Pāvila aprakstu par to kādas īpašības piemīt cilvēkiem, ticīgiem, kuri ir Svēta Gara piepildīti. Pāvils runā par Gara augļiem; par tiem mēs lasām Galatiešu vēstulē: “Bet Gara auglis ir mīlestība, prieks, miers, pacietība, lēnība, labestība, uzticamība, lēnprātība. Pret tādām lietām nav bauslības.” (Galatiešiem 5:22-23) Ko nozīme tas ka pret tādām lietām nav bauslības? Tas nozīmē ka mūsu brīvība nav ierobežota ar pavēlēm: “Tev būs!” vai “Tev nebūs”.

Īpašības kuras tiek uzskaitītas kā garīgas nav pavēlamas. Nav pavēlams kādam cilvēkam mīlēt, priecāties būt lēnīgam, vai labprātīgam. Ja Dieva

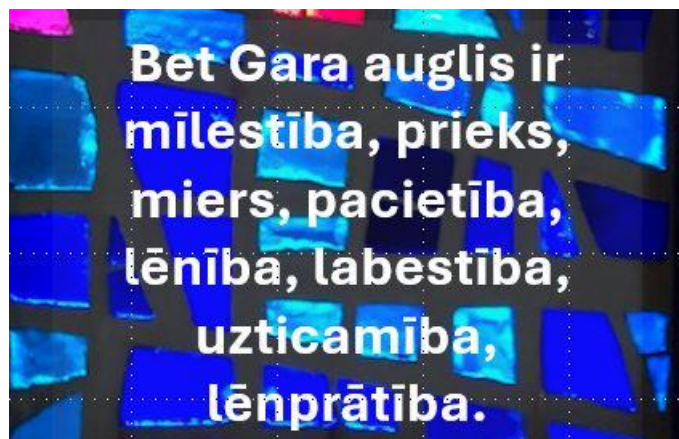

Foto: Pēteris Alje

Gars ir mūsos, ja mēs esam pieņēmuši Jēzu Kristu kā savu personīgo Pestītāju, tad šīs īpašības ir dabīgas un neizbēgami mūsos. Mēs nevaram dzīvot sadraudzībā ar mūsu Kungu, ar Jēzu Kristu, un nedzīvot tā kā Viņš dzīvoja.

Mūsu rakstvieta ir arī uzskaitītas tās īpašības kuras parādās to cilvēku dzīvēs kuri ir grēka vergi, kuri ir nodevuši savas dzīves sātana vadībai. Pavils kontrastē Gara augļus ar miesas darbiem, ar dzīves veidu kāds ir cilvēkiem ja viņi ļauj vaļu savām grēcīgām dziņām, miesīgām tieksmēm, ņem virsroku viņu dzīvēs. Pāvils raksta: "Bet miesas darbi ir netiklība, nešķīstība, izlaidība, elku kalpība, buršana, ienaidis, strīdi, nenovīdība, dusmas, ķildas šķelšanas, ķecerība, skaudība, dzeršana, dzīrošana un tamlīdzīgas lietas. (Galatiešiem 5: 20-21) Iepriekšēja Rakstu vietā Pāvils ir jau sacījis: "Jūs esat brīvībai aicināti, ne tikai tādai brīvībai kas dod vaļu miesai. Turpretim kalpojiet cits citam mīlestībā Jo visa bauslība ir vienā vārdā izpildāma: 'Tev būs savu tuvāko mīlēt ka sevi pašu.' (Galatiešiem 5:13-14) Ir traģiski ka, cilvēki, kuŗi teicas, ka viņi ir Jēzus Kristus sekotāji, ļauj vaļu saviem miesas darbiem. Viņu dzīvēs neparādās Svēta Gara augļi kas, liecinātu ka viņi ir patiesi Jēzus Kristus sekotāji.

II

Mēs šajā gadā atzīmējam Savienoto valstu 250 gadu pastāvēšanu, 250 gadi kopš brīvības deklarācijas, kuŗa tika parakstīta šeit pat Filadelfijā: "*Constitution Hall*" kuŗa ir attēlota uz mūsu Kongresa dienu programmas vāka. ir Visā pasaulē ir pazīstama brīvības deklarācija: "*All men are created equal and endowed by their Creator with certain inalienable rights. Among them are: Life, Liberty, and the persuit of happiness.*" Visi cilvēki ir radīti vienlīdzīgi un tiem no viņu Radītāja tiek dotas zināmas, nenoliedzamas tiesības: tiesība uz dzīvību, tiesība uz brīvību un tiesība meklēt savu dzīves laimi.

Es esam to šajā gadā vairākkārt teicis, ka ir žēl, ka tad, kad šī brīvības deklarācija tika parakstīta, "*all men*" neieskaitīti palika ļaudis ar melnu ādas krāsu. Verdzība tika no daudziem pieņemta kā vajadzīga, sevišķi ekonomiskā sfērā, Prezidentam *George Vašington*-am piederēja vergi. Tāpat arī daudziem

Declaration of Independence / Brīvības deklarācija
Photo by Todd Taulman / Getty Images

ASV brīvības deklarācijas parakstītājiem bija vergi.

Bija arī ļaudis, kuŗi uzskatīja verdzību kā jaunu un grēcīgu. Es lasu grāmatu "*The Last Founder*" par *James Wilson*, - vienu no Konstitūcijas un Brīvības deklarācijas autoriem un parakstītājiem. Par viņu rakstīts, ka viņš atbrīvoja savu vergu *Tomas Porrot*, 1798 gada 2. janvārī. Šī ir apsveicama un godīga rīcība, rādot ka viņš ticēja vārdiem brīvības deklarācijā, kuŗu parakstīja, vārdi: "*All men are created equal.*" Viņš bija svarīga persona Konstitūcijas un Brīvības deklarācijas veidošanā. Traģiski ir, ka viņš zaudēja savu rocību un īpašumus spekulējot ar īpašumiem, kļuva dzērājs un mira viens, bēgot no apcietināšanas. Tikai 1906.gadā viņa miesas tika pārceltas no Ziemeļu karolīnas, no kapsētas tuvu krogam, kur viņš mira, uz Filadelfijas "*Christ Church*" kapsētu.

Pirms pāris nedēļām biju pie savas vecākās meitas Līvijas un znata Daniela. Ar Danielu bijām skatīties filmu "*The Young George Washington*" Meitai bija jāstrādā. Pēc filmas, iznākot no teātra, es redzēju grupu jaunas meitenes, starp tam viena melnās ādas krāsas meiteni. Kas mani aizkustināja, ir ka viņa ar savu balto draudzeni sirsnīgi apkampās un varēju redzēt ka viņas bija tuvas draudzenes. Viņu ādas krāsa nespēlēja ne mazāko lomu. Labi ka šeit ASV šodien vairums tic vārdiem ka visi cilvēki radīti vienlīdzīgi, ka vārdi: "*All men are created equal.*" patiesi ietver visus. Traģiski ir, ka tomēr vēl šodien rasisms paceļ savu neglīto galvu. Ir ļaudis, kuŗi noliedz verdzību valsts sākuma laikos un atteicas

Photo: Joice Kelly on Unsplash

redzēt visus cilvēkus vienlīdzīgus. Traģiskais ir ka lasām, ka bruņotos spēkos neviens melnās rases virsnieks nav ticis pacelts augstākā pakāpē, kaut vairākiem tas pienāktos.

Traģiskais ir tas, ka ir ļaudis, kuŗi skaļi deklarē, ka viņi ir Jēzus Kristus sekotāji un tomēr viņu dzīvēs parādās tie miesas darbi kuŗus apustulis Pāvils nosoda: netiklība, ienaidi, strīdi, ķildas, skauzdība, dzeršana un dzīrošana. Viņš saka; “ nedzīvosim cits citu izaicinādami, cits citu apskauzdami.” Reti

parādās šo cilvēku dzīvēs Gara augli: mīlestība, prieks, miers, lēnība, uzticamība, labestība: Jēzus skaidri saka: no Tā tevi pazīs kā Viņa draudzes locekli ja mīlestība iezīmēs tavu dzīvi. Kā tas parādās? Tas parādās kad mēs paēdinām izsalkušos, apģērbjam kailos, rūpējamies par slimo un vājo. Traģiski ir, ka valsts likumi, kas palīdz šiem nabadzīgiem ļaudīm tiek šajās dienās atcelti, vai ‘apcirpti’.

Bet negribu būt negatīvs. Ir daudzi ticīgie, kuŗi, staigājot Jēzus Kristus pēdās, palīdz savam tuvākam. Tie ziedo savus līdzekļus un paši strādā, lai paēdinātu izsalkušos, sagādātu dzīves vietas bezpajumtniekiem, nodrošinātu medicīnisko aprūpi slimajiem. Nupat, par nožēlu, man arī bija jābūt slimnīcā un masiņas un ārsti rādīja laipnību, gādību un mīlestību pāri tam, ko varēju sagaidīt. Apustulis saka; “Staigājiēt Garā, tad jūs savaldīsiet savas miesas kārības.” Brīvība nav: darīt ko vien mēs vēlamies, brīvība i: sekot Jēzum Kristum. Brīvība ir: darīt to, kas ir labs un svēts.- ir darīt Dieva prātu. Ja Kristus dara mūs brīvus, mēs patiesi būsim brīvi!

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

DIEVA LIELĀ MĪLESTĪBA UZ MUMS

Romiešiem 8:35, 27-30

Māc. Valdis Andersons

“Kas tad mūs spēj šķirt no Kristus mīlestības? Vai bēdas vai apspiešanas, vai bads, vai kailums, vai briesmas, vai vajāšanas, vai zobens? Es esmu drošs, ka ne nāve, ne dzīvība, ne enģeļi, ne valdības, ne varas, ne tagadējais, ne nākamais, ne spēki, Ne augstums, ne dziļums un neviena cita radība nespēs mūs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir mūsu Kungā Jēzū Kristū.”

Vienīgais Dievs — Tēvs, Dēls un Svētais Gars — ir radījis šo pasauli un joprojām par to rūpējas. Viņš ir radījis arī katru no mums. Dievs tevi pazīst un mīl ar mūžīgu mīlestību, kas mums atklājusies Viņa Dēlā Jēzū Kristū.

Tā kā Dievs tevi ir radījis, Viņš zina arī tavas bailes.

Sylvia un māc. Valdis Andersons

Foto: Autors

Viņš zina, cik lielas tās ir. Viņš zina tavas raizes, rūpes un nemieru. Viņš zina, ko tu vēlies un kas tev

ir vajadzīgs.

Un Dievs vēlas, lai tu zinātu: tev nav jādzīvo bailēs.

Dievs, mūsu Visvarenais Tēvs, debesu un zemes Radītājs, sūtīja pasaulē savu vienīgo Dēlu Jēzu Kristu, lai mūs glābtu un dāvētu mums grēku piedošanu un cerību uz mūžīgo dzīvi kopā ar Viņu.

Tāpēc, ko Jēzus mūsu labā ir darījis, mēs, kā teikts Bībelē, esam **vairāk nekā uzvarētāji**.

Būt vairāk nekā uzvarētājam nozīmē pārvarēt grūtības un šķēršļus, ko dzīve mums liek priekšā. Taču mēs to nedarām vieni paši. Mūsu spēks nav tikai mūsos pašos. Mēs spējam pārvarēt dzīves grūtības caur Jēzu Kristu, kurš ir kopā ar mums.

Jēzus nāca pasaulē, lai mūsu labā izdarītu to, ko mēs paši nespējam izdarīt. Mīlestības un žēlastības vādīts, Viņš izvēlējās mūs mīlēt un gāja līdz pat krustam.

Pateicoties:

- Jēzus nāvei un augšāmcelšanai;
- Viņa godības pilnajai uzvarai;

Viņa pastāvīgajai aizlūgšanai par mums,

mēs piederam Kristum un esam Viņa miesas locekļi. Viņš mūs tik ļoti mīl, ka nekas nespēj mūs no Viņa šķirt.

Dieva mīlestība nav tāda pati kā cilvēku mīlestība. Tā nav atkarīga no tā, ko mēs darām vai ko esam paveikuši.

Dievs mūs mīl tāpēc, ka mēs esam Viņa bērni.

Romiešiem 8:26–39 mēs lasām par Kristus mīlestības neaptveramo spēku.

Svētais Gars aizlūdz par mums tad, kad paši vairs nezinām, ko lūgt un kā vārdos izteikt to, kas notiek mūsu sirdī.

Ir brīži, kad sāpes un rūpes ir tik lielas, ka mēs nespējam pat pateikt, ko vēlamies vai kas mums vajadzīgs. Tad Svētais Gars aizlūdz par mums ar nopūtām, kuras mēs paši nespējam izteikt vārdos.

Dievs vienmēr ir ar mums — arī tad, kad jūtamies vieni, atstumti vai no citiem norobežoti.

Dievs var izmantot arī mūsu dzīves grūtus un sāpīgos

piedzīvojumus, lai mūs veidotu un sagatavotu tam, ko Viņš vēlas paveikt caur mums. Tas nenozīmē, ka Dievam patīk viss, kas ar mums notiek.

Dievam nepatīk, kad cilvēki neapdomīgi rīkojas un, piemēram, vada automašīnu alkohola vai narkotiku ietekmē.

Viņš skumst, kad cilvēki tiek vajāti savas ticības dēļ.

Taču Dievs mūs mīl tik ļoti, ka Viņš ir kopā ar mums arī dzīves vētrās. Viņš iet mums līdzī, kad sastopamies ar grūtībām, sāpēm un neziņu.

Dažkārt tieši grūtajos dzīves brīžos mēs apgūstam visdziļākās ticības mācības.

Dieva plāni ne vienmēr sakrīt ar mūsu plāniem. Tas ir tāpēc, ka Dievs redz tālāk par mums un Viņa nodomam ir lielāks mērķis.

Dažreiz Dievs pieļauj, ka mūsu dzīvē ienāk grūtības, lai mēs apstātos, pārdomātu un no jauna saskaņotu savus plānus ar Viņa nodomu mūsu dzīvei.

Bet, ja tu šobrīd piedzīvo ļoti grūtu laiku, var būt brīži, kad pat lūgt ir grūti.

Tieši tad Svētais Gars nopūšas:

- mūsos;
 - caur mums;
- par mums.

Un Viņš dāvā mieru mūsu prātam, dvēselei un sirdij.

Dievs tevi nav atstājis. Viņš vienmēr ir tev līdzās. Pat tad, kad tu pats nespēj lūgt un nezini, ko teikt, Svētais Gars aizlūdz par tevi.

Šāds miers mums ir vajadzīgs tad, kad sastopamies ar dzīves izaicinājumiem un dažkārt pat nonākam izmisumā.

Atceries šīs patiesības

1. Nekas, ko tu vari izdarīt, neliks Dievam tevi mīlēt mazāk.

2. Un nekas, ko tu vari izdarīt, neliks Dievam tevi mīlēt vairāk.

3. Lai ko mēs darītu, mēs nevaram panākt, lai Dievs pārstātu mūs mīlēt.

4. Viņš nekad nemīlēs mūs mazāk, nekā Viņš mūs

jau mīl.

5. Un, lai cik ļoti mēs censtos panākt, lai Dievs mūs mīlētu vairāk, arī tas nav iespējams, jo Viņš jau tagad mūs mīl vairāk, nekā mēs spējam iedomāties.

6. Dievs nevar tevi mīlēt mazāk, un Viņš nevar tevi mīlēt vairāk. Viņa mīlestība jau ir pilnīga.

7. Tāpēc zini: Dievs tevi mīl.

Dzīvo ar apziņu, ka Dievs tevi mīl. Dzīvo drosmīgi un ar pārliecību — kā uzvarētājs. Jo tāds tu esi caur Jēzu Kristu, kurš mūs ir mīlējis, mīl arī šodien un mīlēs vienmēr.

Dzīvo ar pārliecību, ka esi Dieva mīļotais bērns. Un dalies ar šo labo vēsti arī ar cilvēkiem, kurus satiec ikdienā.

Atgādini viņiem — tāpat kā pats sev — ka **nekas nespēj mūs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir mūsu Kungā Jēzū Kristū.**

Nekas nevar tevi šķirt no Dieva mīlestības.

Nāve to nespēj.

Dzīve to nespēj.

Arī eņģeļi, valdības un varas to nespēj.

Nekas no tā, kas ir bijis tavā pagātnē, nekas no tā, ko piedzīvo šodien, un nekas no tā, kas vēl būs nākotnē, nespēj tevi šķirt no Dieva mīlestības.

Pilnīgi nekas!

Dieva mīlestība ir stiprāka par visu.

Un šī mīlestība ir domāta arī tev.

ATBRĪVOTS LAI STĀSTĪTU PAR DIEVA DARBIEM

Marka ev. 5:1-20

Māc. Edgars Mažis

1 Viņi nonāca viņpus jūras, Gerasas apgabalā. 2 Kad Viņš izkāpa no laivas, tūlīt viņu sastapa kāds nešķīsta gara apsēsts cilvēks, kas nāca no kapiem. 3 Viņa mitekļi bija kapos, un neviens viņu pat ar ķēdēm nespēja saistīt. 4 Jo viņš bieži bija važām un ķēdēm saistīts, bet viņš sarāva ķēdes un salauza važas, un neviens nespēja viņu savaldīt. 5 Naktīm un dienām viņš kapos un pakalnos kļiedza un daudzja sevi ar akmeņiem.

6 Jēzu no tālienes ieraudzījis, viņš pieskrēja un metās viņa priekšā zemē, 7 un skaļā balsī kļiedza: “Kāda mums daļa vienam gar otru, Jēzu, tu Dieva, Visuaugstā, Dēls? Es zvērinu tevi pie Dieva, nemoki mani!” 8 Jo Jēzus tam sacīja: “Nešķīstais gars, izej no šā cilvēka!” 9 Tad viņš tam jautāja: “Kāds ir tavs vārds?” Un tas atbildēja viņam: “Mans vārds ir leģions, jo mūsu ir daudz.” 10 Un tas sāka viņu ļoti lūgt, lai viņš neaizsūtītu tos prom no šā apvidus.

11 Turpat kalna tuvumā ganījās liels cūku bars. 12 Un visi nešķīstie gari lūdza viņu: “Sūti mūs, lai ieejam cūkās!” 13 Un Jēzus tiem to atļāva, un nešķīstie gari izgāja un iegāja cūkās; un ganāmpulks, skaitā ap divi tūkstoši, metās no kraujas jūrā un tur noslīka.

14 Bet cūku gani aizbēga un izdaudzina to pilsētā un laukos. Un ļaudis nāca skatīt, kas noticis. 15 Viņi nāca pie Jēzus un ieraudzīja dēmonu apsēsto, to, dēmonu apsēsto, kurā bija leģions, sēžam apģērbtu un pie pilna prāta, un tie izbijās. 16 Tie, kas to bija redzējuši, izstāstīja viņiem, kas bija noticis ar dēmonu apsēsto un cūkām. 17 Ļaudis ņēmās viņu pierunāt, lai iet prom no šā apvidus.

18 Kad viņš kāpa laivā, dēmonu apsēstais lūdza Jēzu, lai atļauj būt kopā ar viņu. 19 Bet Jēzus to neļāva un tam sacīja: “Ej savās mājās pie savējiem un stāsti tiem, ko Kungs tev darījis un kā ir tevi apžēlojis.” 20 Un viņš aizgāja un sāka Dekapolē stāstīt, ko Jēzus viņam bija darījis, un visi brīnījās. Marka 5:1-20

Iespējams, ka daudziem priekšstats par dēmonu jeb ļauno garu apsēstiem cilvēkiem ir no Holivudā uzņemtām filmām. Viena no pirmajām, kas bija vērojama tālā senatnē arī Latvijā bija 1973. gadā uzņemtā filma “Eksorcists”, kurā dēmona apsēsta meitene tika parādīta tik grafiski un biedējoši, ka filmas skatīšanās laikā bijuši cilvēki, kuri gāja ārā no zāles, piedzīvoja vemšanu un paniku, jo neko tādu iepriekš nebija redzējuši.

Kristieši iepretī ļaunajiem gariem parasti ir ieņēmuši vai nu ļoti pārspīlētu interesi par tiem, vai arī noraidījumu, ka tādas lietas jau šodien notiek reti. Dažkārt problēmu radījis uzskats, ka visas psihiskās slimības ir saistītas ar ļaunajiem gariem. Nevar noliegt, ka Jaunās Derības stāstos par to, kā Jēzus izdzen dēmonus un ļaunos garus, var saskatīt kādas psihisku slimību iezīmes, bet mana pārliecība ir, ka šīs divas lietas ir jānošķir. Tajā pašā laikā var būt

Foto: Adventistu Rīgas Draudzes YouTube sludinājums

iespējams, ka abas ir kopā. Nule iznākušajā grāmatā “Eksorcisma faili” autors Karloss Martins atsaucas uz katoļu eksorcistu Gabriēlu Amortu, kurš 9 gadu laikā ticies ar vairāk kā 30 000 cilvēku, starp kuriem tikai 93 ir bijuši īstas apsēstības gadījumu. Tas, ka šo gadījumu ir maz, nenozīmē, ka Sātans ir mazaktīvs. Drīzāk, Kristus apsardzība un žēlastība mūs pasargā no jauno garu uzbrukumiem.

Nolasītais notikums ieskicē kaut ko jaunu Jēzus kalpošanā. Viņš ierodas Galilejas jūras otrā krastā, kur ir pagānu apgabali, saukti par Dekapoli, desmit pilsētu apgabalu. Pagānisms, kurā tiek praktizēti Izraēla tautai aizliegti rituāli un darbības. Cūku audzēšana liecina, ka vai nu tās tiek audzētas Romas impērijas karavīriem, vai iedzīvotāji tās lieto uzturā. Kāpēc Jēzus dodas uz turieni, mums paliek apslēpts, bet var droši teikt, ka Viņš ierodas ļaunā vidē, kur netiek gaidīts.

Satikšanās ar dēmonu apsēsto cilvēku (1.-10.pp.)

2 Kad viņš izkāpa no laivas, tūlīt viņu sastapa kāds nešķīsta gara apsēsts cilvēks, kas nāca no kapiem. **3** Viņa mitekļi bija kapos, un neviens viņu pat ar ķēdēm nespēja saistīt. **4** Jo viņš bieži bija važāms un

ķēdēm saistīts, bet viņš sarāva ķēdes un salauza važas, un neviens nespēja viņu savaldīt. **5** Naktīm un dienām viņš kapos un pakalnos kļiedza un daudzija sevi ar akmeņiem.

Cilvēka apraksts ir briesmīgs, baiss ir vieta, kur viņš ir apmeties, un viņa darbības ir tik bīstamas, ka viņu būtu jāizolē no sabiedrības. Viņā pašā ir ļauns gars, kas dara grūtu ne tikai viņa, bet arī apkārtējo dzīvi. Viņa kļiedzieni ir šaušalīgi, pie tiem nevar pierast. Viņš moka sevi un arī citus cilvēkus. Cilvēciski skatoties, viņš ir uz mūžu ieslodzītais. Tikai atšķirībā no cietumnieka, kurš ir ielikts slēgtā kamerā, šo cilvēku nav iespējams apturēt pat ar ķēdēm. Mēs neko nezinām, kas bija viņa vecāki, kad viņš saslīma jeb kļuva nešķīsta gara apsēsts. Nezinām pat viņa vārdu. Daudziem ir grūti iztēloties, kā šis cilvēks jutās. Tomēr, vai arī mūsu dzīvē šad un tad navtādi brīži, kad mums ir grūti sevi kontrolēt, kad nav ne

Foto: Sacrascript.org

mazākās vēlmes dzīvot, kad iekšējais nemiers ir tik liels, ka nespējam to apturēt. Cik bezspēcīgi mēs jūtamies! Šis cilvēks dzīvo kapos. Kapi ir nāves vieta. Bet viņš nevar nomirt, jo ļaunais gars to neļauj. Pieņemu, ka viņam bieži bija domas, kā aiziet no šīs dzīves. Pašnāvības domas ir tik daudziem cilvēkiem šajā pasaulē. Un daudzi to arī izdara. Katru gadu pasaulē pašnāvību izvēlas 720 000 līdz 740 000 cilvēku. Latvijā 250-300 cilvēku gadā. Vīriešu 8 x vairāk kā sievietes. Kapi ir vieta nāves liecībai. Un šis cilvēks visticamāk piedzīvo nāvi katru dienu, kad ļaunais gars viņu tik ļoti moka.

Jēzu no tālienes ieraudzījis, viņš pieskrēja un metās viņa priekšā zemē, un skaļā balsī kļiedza: “Kāda mums daļa vienam gar otru, Jēzu, tu Dieva, Visaugstā, Dēls? Es zvērinu tevi pie Dieva, nemoki mani!”

Nevis Jēzus iet pie šī cilvēka, bet viņš nāk pie Kunga. Viņš atzīst Jēzu kā Dieva Visaugstākā Dēlu, viņš metas Jēzus priekšā zemē, viņš lūdz, lai Jēzus nemoka viņu. Ir grūti saprast, vai ļaunais gars vēlas palikt cilvēkā, apzinoties, ka Jēzum ir vara to iznīcināt, vai arī cilvēks apzinās, ka tas, kas ar viņu notiek, ir saistīts ar Dieva sodu. Lasot šos tekstus, ir grūti atdalīt cilvēku no ļaunā gara un otrādi. Bet Jēzum ir vara dēmonus izdzīt, dēmoni atzīst Viņu kā Kungu, un Jēzus dara brīvu šo cilvēku.

Jo Jēzus tam sacīja: “Nešķīstais gars, izej no šā cilvēka!” 8.p.

Jēzus vara toreiz un šodien. Katoļu Baznīca sagatavo īpašus cilvēkus eksorcistus, kuri mācās apmēram tikpat ilgi kā ārsti un pat vēl vairāk. Vai drīkstam uzdrošināties pavēlēt ļaunajiem gariem Jēzus vārdā iziet no cilvēka? Jā, bet ne vieglprātīgi. Jaunās Derības piemēri liecina, ka tikai lietojot Jēzus vārdu, cilvēks pats var nonākt lielās briesmās.

Arī daži apkārtklejojoši jūdu eksorcisti sāka piesaukt Kunga Jēzus vārdu pie ļauno garu apsēstiem, sacīdami: “Zvērinu ar Jēzu, kuru sludina Pāvils.” Tā darīja kāda jūdu augstā priestera Skevas septiņi dēli. 15 Tad ļaunais gars tiem sacīja: “Jēzus man ir zināms, un pazīstu Pāvilu, bet kas esat jūs? Apustuļu darbi 19

Un ļaunā gara apsēstais šiem cilvēkiem nodarīja

fiziskas sāpes.

Tas nenozīmē, ka, uzticoties Jēzum, šķīstot sevi, mēs nedrīkstam lūgt, lai ļaunais gars iziet. Bet mums jāapzinās, ka tik bieži mēs par ļauno garu varam uzdot cilvēka psihisko slimību. Ir viegli nonākt situācijā, kur visas cilvēka garīgās un psihiskās slimības saistām ar dēmonu uzbrukumiem. Nereti cilvēkam ir jāiet pie psihiatra. Tas neizslēdz lūgšanu, lai Jēzus atbrīvo šo cilvēku no ciešanām, par kurām mums pat nav izpratnes.

Tur, kur ir ļaunums, tur, kur uzbrūk Sātans, arī dzīvā radība cieš.

Ļaunums skar ne tikai cilvēku, bet arī radību (11.-13.pp.)

Turpat kalna tuvumā ganījās liels cūku bars. Un visi nešķīstie gari lūdza viņu: “Sūti mūs, lai ieejam cūkās!” Un Jēzus tiem to atļāva, un nešķīstie gari izgāja un iegāja cūkās; un ganāmpulks, skaitā ap divi tūkstoši, metās no kraujas jūrā un tur noslīka.

Ļaunums skar arī tos, kas ir ap mums, ne tikai cilvēkus. Pāvils par to raksta vēlāk vēstulē Romiešiem.

19 Arī visa radība ilgodamās gaida, kad Dieva dēli atklāsies godībā. 20 Jo radība ir pakļauta nīcībai nevis labprātīgi, bet pēc tās pakļāvēja gribas, un tai ir cerība, 21 ka arī pati radība tiks atbrīvota no iznīcības verdzības, lai iegūtu Dieva bērnu godības pilnu brīvību. 22 Mēs taču zinām, ka visa radība līdz pat šai dienai kopīgi vaimanā un cieš radību mokas. Romiešiem 8

Ar šodienas acīm mēs teiktu, ka 2000 cūku noslīkšana bija milzīgs zaudējums tiem, kam tās piederēja. Kad Latvijā vienai cūkai atklāj cūku mēri, tad tiek iznīcinātas visas saimniecībā esošās, vairāki simti un pat tūkstoši. Ļaunuma klātbūtne šajā pasaulē skar arī radību. Vienā ziņā, tai pāri dara pats cilvēks, bet no otras puses, grēks tik ļoti izkropļo to, ko Dievs reiz radīja un sacīja, ka viss ir labs. Šajā gadījumā cilvēka glābšana no dēmona varas ir svarīgāka par finansiāliem un ekonomiskiem zaudējumiem. Jā, gan gani, gan apkārtējie cilvēki lūdz Jēzu iet projām, jo tajā brīdī viņi redz tikai zaudētās cūkas, nevis izdziedināto cilvēku. Un tas

liek mums domāt par sevi. Bieži vien, lai atgūtu veselību, ir jāmaksā lieli līdzekļi. Un veselības dēļ mēs esam gatavi atdot visu, kas mums ir. Mēs nezinām, vai kādas no šīm cūkām piederēja atbrīvotajam cilvēkam vai viņa vecākiem. Varbūt šīs cūkas tika audzētas Romas armijai, un simboliski, tās iemaršē jūrā, vēstot, ka Romas impērija tiks iznīcināta. Tie var būt tikai mūsu minējumi. Bet blakus šim dramatiskajam dēmonu izdzīšanas brīdim ir kaut kas tāds, kas liek domāt par to, kāds es esmu un ko es daru, kad Kristus mani ir atbrīvojis?

Aicinājums sludināt Dieva darbus savējiem (18.-20.pp.)

18 Kad viņš kāpa laivā, dēmonu apsētais lūdza Jēzu, lai atļauj būt kopā ar Viņu. 19 Bet Jēzus to neļāva un tam sacīja: “Ej savās mājās pie savējiem un stāsti tiem, ko Kungs tev darījis un kā ir tevi apžēlojis.” 20 Un viņš aizgāja un sāka Dekapolē stāstīt, ko Jēzus viņam bija darījis, un visi brīnījās.

Interesanti, ka pat pēc atbrīvošanas šis cilvēks tiek saukts par dēmonu apsēsto. Kā alkoholiķis, kurš vairs nelieto alkoholu, bet anonīmo alkoholiķu sanāksmē sāk savu uzrunu, es esmu alkoholiķis, nelietoju alkoholu jau tik gadus. Šī atbrīvotā cilvēka dzīves pieredze un ciešanas netiek izdzēstas no viņa atmiņas, bet tas ir atgādinājums, lai redzētu, ko Jēzus viņa dzīvē ir izdarījis. Ir saprotama viņa vēlme sekot Jēzum. Bet Jēzus viņu sūta pie savējiem.

Atšķirībā no otra vīra, kuru Jēzus dziedināja no spitālības un pavēlēja viņam klusēt, Jēzus saka: stāsti par Dieva darbiem, stāsti, kā Dievs Tevi ir atbrīvojis un dziedinājis. Grūts uzdevums. Jo savējie, iespējams, ir jau samierinājušies, ka nekas nemainīsies, izjutuši milzīgu kaunu sava radnieka apsēstības dēļ. Norobežojušies no viņa. Un kā lai tagad viņu uzņem. Varbūt ar aizdomām, ka dēmons nāks atpakaļ, ka katru rītu jāvēro šis cilvēks, ka tikai atkal nav viņu jāved atpakaļ uz kapiem... Šis vīrs ir paklausīgs. Viņš iet un liecina par to, kas noticis viņa dzīvē.

Ko šis notikums mums māca?

Mēs dzīvojam pasaulē, kurā sātans nodara tik daudz sāpju un ciešanu cilvēkiem un radībai

Jēzum ir vara dēmonus izdzīt un savaldīt. Arī tos, kas moka tevi un mani. Un īpašos brīžos Viņš ir uzticējies autoritāti Saviem sekotājiem izdzīt ļaunos garus.

Cilvēka glābšana ir svarīgāka par ekonomiskiem zaudējumiem, ko ciešam šīs glābšanas rezultātā

Pavēle iet pie savējiem attiecas arī uz mums. Iet un apliecināt Dieva darbus savā dzīvē. Iet un pasludināt Kristus piedošanu un apžēlošanu

Mācītājs Edgars Mažis

Saulriets pie Baltijas jūras

Foto: Pēteris Alje

BUKSKAUNTIJAS DRAUDZES 115. GADA SVĒTKI

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes 115. gada svētki, 30.augustā, bija gan priecīgi, gan arī sērīgi. Svētki bija priecīgi, jo draudze bija pateicīga par tiem daudziem gadiem, kurus tā varējusi pastāvēt, lai apliecinātu Jēzu Kristu kā pasaules Pestītāju. Bet šie svētki bija arī ar sērīgu noskaņojumu, jo šis bija beidzamais dievkalpojums, kuru draudze varēja noturēt savā pašceltajā dievnamā. Dievnams tika uzcelts 1933. gadā, pirms 93 gadiem, ar pašu draudzes locekļu rokām. Par pirmo dievkalpojumu šajā dievnamā varat lasīt sekojošā rakstā no senas *Kristīgās Balss*.

Svētku dievkalpojums bija pamatā angļu valodā. Tas sākas ar draudzes ērģelnieces Silvijas Augstrozes prelūdiju. Tad draudze dziedāja: *“Teic Dievu no kā svētība!”* (*Praise God from Whom all Blessings Flow*). Draudzes priekšnieks Ralfs Augstroze vadīja draudzi pārmaņus lasījumā, kas sākas ar vārdiem: “Dievs ir bijis uzticīgs šai draudzei 115 gadus. Deviņdesmit trīs gadus Viņa ļaudis ir pulcējušies šajā vietā diev

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš, kalpojis 40 gadus kā Bukskauntijas draudzes mācītājs. Foto: Bob Kennedy

Foto: Bob Kennedy

„\kalpošanai, lai lūgtu, lai dzirdētu Viņa vārdu, lai svinētu, lai sērotu, un lai pasludinātu vēsti par Jēzu Kristu.”

Pārmaiņus lasījumam sekoja draudzes priekšnieka lūgšana. Tad koris dziedāja : *“Slavas dziesma”* (tulkojis -V. Baštiks, G. Banov un F Hernandez). Kora diriģente bija Dagnija Bērziņa *Murphy*, bet pie klavierēm dziesmu pavadīja pianiste Gunta Plostniece.

Draudzes priekšnieks sveicina dievkalpojuma dalībniekus, skaitā ap septiņdesmit, pateicoties par viņu dalību šajā svētku dievkalpojumā. Citi dievkalpojuma dalībnieki, bijušo draudzes locekļu mazbērni, pat ir atceļojuši no Floridas, lai šeit būtu. Pēc priekšnieka vārdiem draudze dziedāja kopdziesmu, kuŗa ir tikusi dziedāta pirmajā dievkalpojuma šajā dievnamā, Mārtiņa Lutera: *“Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils.”*

Pēc kopdziesmas īsu uzrunu sniedza draudzes mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš . Viņš uzsvēra, ka Dieva ir Tas, kuŗš licis dievnam fiziskos pamatus, un arī draudzes garīgos pamātus. Seko sveiciens no kaimiņu draudzes, Filadelfijas Svētā Jāņa ev. lut.

draudzes mācītājas Gijas Galiņas. Viņa sacīja, ka Dievs ir tas, kuŗš gan atver, gan arī aizver dzīves durvis. Vienas durvis aizveras, draudzei atstājot šo dievnamu, bet jaunas darbu un izdevības durvis atkal atvērsies.

Draudzes priekšnieks Ralfs Augstroze un runātājs Pēteris Aļle.

Foto: Bob Kennedy

Draudze tad klausās Svēto Rakstu lasījumu: 100. psalmu un Pirmās korintiešu vēstules 15. nodaļas 58. pantu: *“Tad nu. mani mīlie brāļi, topiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgāki Tā Kunga darbā vienumēr, zinādami, ka jūsu darbs Tā Kunga lietās nav veltīgs.”* Pēc Svēto Rakstu lasījuma lūgšanā vada svētku runātājs, no Čikāgas, Pēteris Aļle.

Draudze dzied „Pilnas rokas paceldams”. Pirmā rindā kr. pusē māc. Gija Galiņa

Foto: Pēteris Aļle

Sekoja kora dziesma, kuŗu diriģēja Gunta Ķeris-Plostnieks sava tēva piemiņai. Tā bija Viktora Baštika komponēta: Tēvreize: *"Mūsu Tēvs"* Guntas tēvs, Ernests Ķeris (1913 - 2007), 42 gadus bija *What is the state of our harmony among church members*, kā arī Bukskauntijas draudzes kora diriģents.

Kora dziesmai sekoja Gata Ķeŗa lasījums par draudzes pirmo dievkalpojumu savā toreiz jaunceltajā dievnamā. Tad draudzes priekšnieks sniedza ziņojumus, uzsverot, ka draudzes darbs turpināsies sanākot netālā *Haycock* Menonītu draudzes dievnamā.

Draudze dziedāja kopdziesmu: *"Uzticīgs mūžīgi Dieva svētais esi, pārmaiņu ēnu ap tevi Kungs nav..."* Tad runāja Pēteris Alļe, ALBA priekšsēŗa biedrs. Viņa svētrunas virsraksts ir: "Ieejiet Viņa vārtos ar pateicību!" (Psalms 100:4) Šī svētruna seko šim svētku aprakstam.

Atkal draudze klausījās kora dziesmu: *Dieva tuvumu sev lūdzam*. Vārdi šai dziesmai ir no māc. Augusta Mēteŗa, bet mūzika no Kārļa Līdaka. Šo kora dziesmu diriģēja draudzes kora diriģents, Ralfs Augstroze. Dievkalpojums nobeidzās ar draudzes

dziesmu: *"Lai slavējam Dievu!"*. Mēs slavējam trīsvienīgo Dievu par radīšanu, par pestīšanu un par svētīšanu. Kopdziesmai sekoja māc. Dr. Ulŗa Ukstiņa sacītā lūŗšana un Svētības vārdi.

Dievkalpojumam sekoja gards azāids un sadraudzības brīdis. Tajā daŗus sveiciena vārdus sacīja kaimiņu amerikāņu luterāņu draudzes mācītāja *David Hecklers*. Viņš pateicās par ciešo sadraudzību, kuŗa viņa draudzei ir bijusi ar Bukskauntijas latviešu baptistu draudzi. Gunta Plostniece īsos vārdos atminējās ka klavieres, kuŗas šodien atrodas blakus zālē, ēdienu zālē, kur draudze tagad ir pulcējusies, ir tās klavieres, uz kuŗām viņa reiz mācījusies klavier spēli.

Dievkalpojuma dalībnieki atstāja dievnamu ar daudzām jaukām atmiņām, kuŗas ir saistītas ar šo dievnamu. Draudzes darbam netiek pielikts punkts, bet tikai komats. Tas turpināsies, kalpojot Jēzum Kristum kā Kungam un Pestītājam. Šajā septembrī draudzei pēc ilgāka laika būs atkal kristības. Vienīgi mēs varam līdz ar Psalmistu sacīt: "Teici to Kungu mana dvēsele, un viss, kas manī, Viņa svēto Vārdu. Teici to Kungu mana dvēsele un neaizmirsti ko Viņš tev laba darījis!" (Psalms 103:1-2)

Pie svētku aziada

Foto: Mārīte Kennedy

ENTER HIS GATES WITH THANSGIVING AND HIS COURTS WITH PRAISE!

Psalm 100 and 1. Corinthians 15:58

Peter Alle

Today we are gathered for the celebration of the 115th anniversary of this church's founding. We also gather for the last time in this building that for 93 years has been a house of worship, a gathering place for God's people, for the Latvian community, for the people of this area.

Today is a day when we are experiencing a full range of emotions. We have wonderful memories. We rejoice in the goodness that has been given and received here. We have a keen sense of our Lord's provision for this church for His faithfulness. We have hearts full of thanksgiving for His great blessing upon this community of believers for more than a century. And yet we have sadness and doubts about what's next.

Today we have long time members here, our faithful pastor, family members, and relatives – descendants of some of the people who built this church building and served faithfully here – several generations ago.

In this mix of gratitude, emotions, uncertainty, we want to receive from God's Word – LORD, what would you have us hear on this day?

Psalm 100 in some Bibles is labeled a Psalm of thanksgiving, and as we read it and study it together, indeed that is the case. Yet, it's not only a Psalm of thanksgiving, praise, this is a Psalm of encouragement, instruction and promise. And this Psalm is about Jesus.

As we read this Psalm, verse four really stands out.

"Enter His gates with thanksgiving, and His courts with praise! Give thanks to Him: Bless His Name!"

Enter His gates with Thanksgiving, His courts with Praise..

There are many gates that we encounter. Gates of all kinds, shapes, sizes. Psalm 100 is describing gates that have great significance. These are His gates – our Lord's Gates. Enter His Gates. His Courts.

Foto: Bob Kennedy

These are gates that the Lord has ordained. In Psalm 100 the context suggests that the gates referred to are in the temple. The arrangement in the days when this Psalm was written was that there was an outer gate and an outer court, and then an inner gate and an inner court. Within the inner court, there was the Holy of Holies. The outer gates allowed the general public to enter the outer court, but the inner gates were restricted to priests. The general public – you and I – would have only been able to enter the outer gate and enter the outer court.

And yet here in this passage from Psalm 100, we are enthusiastically and energetically exhorted to enter His gates, Plural – And His Courts (plural) , Enter to enter his gates with thanksgiving and His courts with praise. Give thanks to Him, bless his Name!

Do you see how this is pointing us to Jesus. We can enter in the presence of the Most Holy God because of Jesus Christ. It is Jesus who gave His Life at the

Source: 7dorim.comh

cross, as an atoning sacrifice for those who believe in Him. It is Jesus who rose from the dead, so that all who believe in Him would live forever, and enter into the presence of God – Forever!

We gather today, here in the name of Jesus. We come into His presence because of Jesus Christ.

The third verse also calls to our minds that this Psalm is about Jesus:

“Know that the Lord, He is God! It is He who made us, and we are His; we are His people, and the sheep of His pasture.”

In the New Testament, Jesus often uses the picture of the sheep and the Shepherd. Jesus is the Good Shepherd. Those who believe in Him are His people, His sheep, His flock.

In John Chapter 10 the first 18 verses are about the Good Shepherd. Jesus’ words in verse 7 “I am the

door of the sheep”, and later in verse 9 “I am the door if anyone enters by me, he will be saved and will go in and out and find pasture.” Jesus is the gate of the sheep.

He is the one whose Name has been proclaimed faithfully here for over 90 years and in this church for 115 years. It is in Jesus’ Name that we gather and will continue to gather.

Today we have another gate that we are entering – and it is His gate - a new chapter of ministry that He is calling the congregation here to. A new place – new opportunities. With uncertainty, and for many of us, a heaviness of heart.

Yet, Scripture, the Word of God reminds us, no, calls us, exhorts us to:

Enter His gates with Thanksgiving.

The wonderful thing about giving thanks is that it causes us to remember. When we give thanks, we remember His faithfulness, we remember what He has done. With hearts full of thanksgiving we bring glory to God.

Because we remember what He has done, His faithfulness, we enter this next gate with Confidence and Assurance given by God. Confidence and assurance come because of what He has done in the past - His faithfulness – that does not change. He is faithful and He will be faithful.

And we remember God’s faithfulness in providing all that we have needed. We give thanks for the souls that have come to a saving knowledge of Jesus Christ because of the people here – Sunday Schools,

Bijušais Bukškauntijas draudzes dievnams. Foto: P. Aļle

youth meetings, sermons, baptisms – we give thanks – and we remember God's faithfulness, we remember the power of His Word – the Power of Jesus Christ to transform.

As we enter this next gate, this next chapter of ministry, the first and second verses of Psalm 100 provide us some very good and helpful instruction and reminders. These verses address the orientation of our hearts and minds as we enter this next gate – the next part of ministry here.

Foto: P. Alje

We Worship.

Verses 1 and 2 underscore the character and the flavor of the worship that we are called to:

“Make a joyful noise to the Lord, all the earth! Serve the Lord with gladness! Come into his presence with singing!”

When we gather together, we worship. When we worship,

- we sing
- we pray
- we are instructed, encouraged, exhorted by the reading and preaching of God's Word.

Joy, Gladness and Singing go together as we rejoice in our Lord and Savior Jesus Christs. When we worship, we come into His presence with singing!

We sing of God's Greatness. We sing about the

many wonders of God's Creation. We sing about Jesus. We sing of the Goodness of God. We sing about His faithfulness, His steadfast love to all generations.

When we sing together, we unite our hearts and minds and souls with our voices for the Glory of God. To extol the name of Jesus.

Singing God's Word – in Hymns or worship songs – helps us to remember God's truth.

So, as we enter this next chapter, this next gate, let's continue to worship, and may our worship include singing

Gada svētku koris

Foto: P. Alje

When we Worship, We sing and We Pray,

When life's circumstances are tough, we turn our eyes to Jesus and pray. There are many here who have prayed fervently for friends, relatives, neighbors. Husbands, wives, Brothers and sisters in Christ. God's Word calls us to bring all our needs before His heavenly Throne.

Our Heavenly Father invites us to pray. In fact, He says, “when you pray” not if you pray.

Sometimes when we pray, we pray with God's word interspersed with our prayers. Lord, you know that we are feeling a lot of unknowns. But to you all our thoughts are known. You created us. We are your sheep, you call us each by name. We are your children. We are your people. So we pray to you

and ask, Lord, please help us. Show us the Way, Show us the Truth, because you are the Way, the Truth and the Life.

When we Worship, we sing, we pray, and we read God's Word and we are under the teaching of God's Word.

God's Word – His truth - is powerful. It can change the orientation of our hearts, our thinking. It convicts, it instructs, it tells us of God's Promises. It encourages us.

God's Word speaks into every aspect of our lives. Every circumstance.

His word instructs us.

God's Word speaks to us of eternity. God's Word bears witness to Jesus.

Let us then continue to worship together – as we gather to sing, pray and be under the teaching of God's Word.

As we enter this new season of ministry, in addition to our call to continue in Worship, we are called to serve. This is in verse 1 – Serve the LORD with Gladness.

Serve the LORD with gladness.

Serve the LORD with gladness – both individually and as a church.

Yesterday I had the opportunity to attend a funeral service for a dear departed brother in Christ – Doctor Bob.

He passed away at the age of 98, after a full life of service to our LORD. He served for over 30 years in the mission field – as a doctor and then as a pastor to missionaries. He founded a hospital in Hong Kong whose work has continued, with a gospel orientation – for 60 years.

He retired twice. After his first retirement, he went on to serve as the pastor of visitation in a church in Minnesota. At the same time, he provided wise counsel to the senior pastor there.

In his final years, Dr. Bob was quite frail, but from those who have been blessed by Dr. Bob's service, they spoke of a life of serving the Lord with

gladness, with joy. As a result, many people were blessed, many people heard the Gospel of Jesus Christ.

Whatever way you are called to serve, this is your ministry. Your call may be to serve as a student or a mom or a vecmāmiņa (grandma) or an uncle, or a teacher, or a coworker, or a pastor or musician. Serve the Lord with gladness. Serve the Lord with the Gifts that He has so richly poured out upon you.

You may have gifts of compassionate caring and kindness. You may have the gift of encouragement. Gifts of musical ability, gifting in mathematics, statistics, computer science. Gifts of being friendly. You may be gifted as a person who offers encouragement. Perhaps your gift is the time to pray for other people. Whatever your gift, whatever your calling, serve the LORD with gladness.

2 Corinthians 4:1 reminds us that “we have this ministry by the mercy of God, therefore we do not lose heart”.

There is the call to serve individually, and then there is also the call for us to serve as a church, as a congregation.

As you enter His gates with thanksgiving, into this next chapter of ministry God's Word is calling you to think about the ways that you can continue to serve.

How can you serve the next generations, just as previous generations have served us by providing this place of worship, this place of sanctuary.

You have been given the gift of a new place to worship, to gather, to praise to give thanks. You have been given resources – financial resources - to serve Him.

Continue to proclaim God's Word here – continue to preach, to proclaim. Continue to minister to those in other parts of the world – especially in Latvia – who seek to proclaim – to speed the Gospel of Jesus Christ to the people who desperately need to hear the Good News of Jesus Christ.

And church as we worship, as we serve, hear these words of encouragement and promise.

Assurance, and Encouragement.

Psalm 100 verse 3: “Know the LORD He is God! It is he who made us, and we are his, we are His people, and the sheep of His pasture.”

This sounds so good, so positive, so encouraging – and that’s because God - our Lord is the Lord who is full of goodness, He is overflowing with Love and Mercy – for His people

This is Jesus. The Good Shepherd: He is for us, He is with us!

We know His voice. We hear His voice and follow Him.

His Promises

In the last verse of Psalm 100 we read: “For the Lord is good; His steadfast love endures forever, and His faithfulness to all generations”

The Lord is Good, and He wants and desires goodness for us. For those who believe – in His Son Jesus Christ – His children, His people.

His Steadfast love endures forever.

This steadfast love is covenant love. We can go forward with the assurance the He is with us, He is for us. He will never leave us nor forsake us.

The very last line of the Psalm – His faithfulness to all generations really brings this encouragement and God’s promises home to all of us here. – there are many people here today – whose fathers , mothers – whose grandfathers grandmothers– whose great grandfathers, great aunts have been a part of this church community. And we are so grateful for the generations that have come before us.

Faithful in worship, faithful in serving, faithful in proclaiming God’s Word.

One generation commending the name of Jesus Christ to the next. May that continue to be so – as long as the LORD wills it.

So, as we enter this next gate – this next part of ministry – let us continue to Worship Him, Rejoice in Him, Proclaim His Word faithfully and Serve Him with Gladness.

Let’s close with just a minute or two of reflection on

1 cor. 15:58.

“Therefore, my beloved brothers, be steadfast, immovable, always abounding in the work of the LORD, knowing that in the LORD your labor is not in vain”

A Steadfast person knows who they believe – Jesus. Being steadfast means that we have set our minds and hearts on Jesus. A steadfast person has firm convictions, firm beliefs that will not be shaken.

To be immovable means not being moved off of our faith, not being moved by external pressures such as our culture of the false teachings of the enemy.

Immovable means standing on the firm foundation of Jesus Christ. Immovable means standing on the sound teaching of the Only Truth – God’s Word.

Abounding in the work of the LORD. Knowing that in the LORD your labor is not in vain.

The word abounding means plentiful, overflowing. That is what we are called to – to continue to abound in the Work of the Lord.

All this is for the Glory of God, for the multiplication of His fame and the name of Jesus Christ and the expansion of His Kingdom.

May the Lord be our Help, our Guide and our strength.

Amen.

Foto: Pēteris Aļle

KRISTĪGĀ BALSS PIRMS 93 GADIEM

1933. g. numurā

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

Jau no 1910.gada latvieši ir noturējuši garīgas sapulces Bukskauntijā. 1913.g. organizējās pulciņš ar 13 locekļiem, kuŗi 18. janvārī darīšanas stundā nolēma būvēt baznīcu un sasolīja 1475 dolārus minētajam mērķim. 1913.g. 27. jūlijā minētais pulciņš ar 27 locekļiem dibināja patstāvīgu draudzi zem nosaukuma: "Bukskauntijas latviešu baptistu draudze". 1918.g. maijā mēnesī draudze nopērk par 1650 dolāriem. lielāku zemes gabalu ar dažām ēkām uz tā. Vienā no ēkām draudze ierīko sapulces telpas. Tanī laikā draudzē valdīja možs Kristīgs gars un brāļu

un māsu mīlestība. "Vētras uz jūra, vētras draudzē!" Kā citas, tā arī Bukskauntijas draudze tika ķerta gan no ziemeļa, gan no dienvidus vētras. No kuŗas puses tas vējš arī neputa, draudzes miermīlīgajā gaitā tas atstāja postu. Zeme ar sapulces telpu 1930.g. tiek pārdota par 1200 dolāriem un nauda noguldīta bankā uz draudzes vārda. Brāļi, kas citreiz bija kā viena sirds, tagad ir dalīti. Palikušie 66 draudzes locekļi lūdz Dievu un cerē uz labākiem laikiem.

Pēc lietus atkal saule spīd! Klātt jauns laikmets - 1933.g. 23. janvārī draudze nopērk zemes gabalu

Plakāts no Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes 20. g. svētkiem. Pa labu redzams dievnams Foto: Ralfs Augstroze no dr. archīva

**Bukskauntijas Latweeshu Baptistu Draudzes
Jaunas Baznīcas Atvehršanas Swehtkl**

16 April, 1933

1. Eewads	J. Daugmanis
2. "Uzoelais Nams"	Bukskauntijas dr. Koris
3. Buhwes waditaja sweiceens	Mr. John Hershey
4. Buhwes komitejas pr. ka zinojums	J. Ziwert
5. Filadelfijas dr. Jaukts Koris	W. Consula wadiba
6. Bukskauntijas draudzes wahra	G. Kade
7. Filadelfijas dr. Wiru Koris	A. Egles wadiba
8. Filadelfijas dr. suhtais	H. Kruhmin
9. Filadelfijas dr. Seeweeshu Koris	A. Egles wadiba
10. Dzeja "Jaunu Namu Atklabot"	Alma Treyan
11. Dzeesma No. 2	

UPURIS

12. Itaskisske sweiceeni	
13. Chikagas dr. suhtais	
14. Bostonas dr. suhtais	
15. Nujorkas dr. Koris	J. Lauris
16. Nujorkas dr. suhtais	A. Egles wadiba
17. Filadelfijas dr. Seeweeshu Koris	M. Stanislaw
18. Nujorkas "Cianas" dr. suhtais	
19. Nujorkas dr. Koris	
20. Lavalletes tieigaju pulcina suhtais	
21. Bukskauntijas Latweeshu Pentekostu dr. suhtais	G. Rehkis
22. Filadelfijas dr. Wiru Koris	A. Egles wadiba
23. Dzeesma No. 3	
24. Swehtku weesu personigee apwojeni	
25. Tauru muzika	
26. Swehtku weesu personigee sweiceeni (turpinahjums)	
27. Filadelfijas dr. Jaukts Koris	W. Consul wadiba
28. Riheibas Komitejas pazinojumi	
29. Apweenotais Filadelfijas un Bukskauntijas Koris	
30. Nosleh gums	J. Daugmanis

DSEESMAS

No. 1

Deews Kunga ir muhsu stipra pils, Kur behdas waram twerteas,
Augsts palihga, kas muhs nepeeewa, Pee ka mehs waram kerteas.
Tas breemigs eenaidneeks, Kam grehku darit preeks,
Tas gahda nakt' un deen' Us laipu wiltu ween;
Kas war preekah wina glahbtees?

Tam Deewa wahrdam nebuhs riant, Lai trako, kam tihk trakot:
Deews neliks sawai laiwai grimt; Glahbs to, waj wahrdu sakot.
Grib tee muhs zeme kaut, Waj muhsu leetas raut,
Lai noteek Deewa prahts, Teem labums naw nekahds!
Mums debess manta paliks!

No. 2

No. 3

Staigasim Deewa wahra gaisma,	Staigasim Swehta Gara gaisma,
Ko Deewa mums suhtija,	Tad droshi waram buht
Lai mums oclahda	Uo wisam tumsham klinshu aizam
Shu gaisma tumaiba.	Bez ballem cauri kluht.

Staigasim Jeasu Kristus gaisma,	Staigasim muhzhigaja gaisma—
Kas mums tik spozhi spihd;	Kad mahjas pahreesim,
It ka uz Tabora mehs buhtu,	Jerusalemes zelta ceelas
Tad jutisim ik brihd.	To skatit nebeigsim

Koris—

Staigasim gaisma, staigasim gaisma, staigasim gaisma,
No behnibas lihds weedumam.

No. 4

Aleluja! Pateicibu Nu tam Kungam sakeet juhs!
Winsh mums rahda mihlestibu, Ar to daudzreiz apber muhs!
:: Teicoet Wina zhehlastibu, Muhzham ta gan jauna buha! ::
Wina leelos darbus teicoet, Wini Wina pestitee,
Winam wisi pateikt steidzeet, Juhs, ta Kunga izglahbtee.
:: Slawas dzeesmam Winu sweicoet, Juhs, no Wina zhehlotee! ::
Wina godu skandinajeet, Wisi, ko Winsh sakrahjis!
Wisor, wisur daudzinajeet, Ka Winsh Juhs ir swehtijis!
:: Wisgem laudim sludinajeet, Ko Winsh laba darijis! ::

Dievnama atklāšanas programma

Foto: Ralfs Augstroze no draudzes archīva

Apelbahsviles ciemā jaunai baznīcas būvei. Ar Dievu palīgu 31. janvārī iesāk būves darbus. Ar mazumiņu miltu tīnē un drusku eļļas krūzē, būves darbi turpinājas. Vārda pilnā nozīmē tas ir ticības darbs. Nāk brāļi amatnieki no Filadelfijas un Lavaletes ar saviem darba rīkiem un strādā nedēļām un mēnešiem bez atlīdzības. Pašu draudzes locekļi, lietūs vai sniegs, ir darbā katru dienu. Ciemā dzīvojošās mātes un māmuliņas katra daļa ko varēdamas. Viena vāra siltu kafiju, otrā sarīko mīkstu guļas vietu nogurušiem strādniekiem. Kur vēl tā lielā vienprātība un mīlestība, kas valda strādnieku starpā. Kur visiem viens un viss mērķis, "Tam Kungam to vajaga!"

Pienācis jaukais Lieldienas rīts 16. aprīlī. Tuvu un tālu viesu ceļa mērķis apstājas pie Bukskauntijas jaunās baznīcas. Tā ir diena, kad draudze kopā ar brāļiem un māsām ieiet savā jaunajā sapulces namā. Pie durvīm uz pakāpēm stāv buvkomiteja un br. J.

Daugmanis. Apkārt liels ļaužu pulks. Filadelfijas visa draudze atbraukusi, tāpat no Nujorkas. Rīta dzestrumā atskan maigas dziesmu skaņas un salda Dieva Vārds. Visu skati mērīti uz ieeju. Būvkomitejas vārdā brālis J. Ziverts izsaka savu prieku, ka varējis kopā ar citiem brāļiem strādāt pie šī nama būves, kurš nu ir gatavs, un ar prieku saka: "Šis nams ir būvēts Tam Kungam!". Pēc tam sniedz durvju atslēgu slud. J. Daugmanim un sāka: "Tu esi Tā Kunga kalps, ņem šī nama atslēgas, atver durvis un vadi ļaudis pie Tā Kunga!". J. Daugmanis, atslēgu rokā turēdams, piesauc to Kungu lūgšanā, lai Jēzus pirmais ieiet šīnī namā un tur mājā un iemājā katrā sirdī, kas šīnī namā ieies un izies. Atveras durvis, ļaudis dodas iekšā, slud. J. Daugmanis katru ienācēju mīļi apsveic. Glīti pušķotas telpas ar karogiem un puķēm ir pārpildītas. Trīs koņi ieņem galerijas telpas, sūtņi priekšā uz trepēm.

"Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils", atskan pirmā

dziesma. Dažam rīt asaras, dažam vaigā smaids, bet visi dzied ar tādu sajūsmu, ka skaņas viļņot viļņojas. Programmas pirmā daļa atdota izpildīt Filadelfijas draudzei, kuŗa ir Bukskauntijas garīgā māte. Viņa bija atveduši bagātu svētku dāvanu kā meitai kā viesiem. Lielais koris V. Konsula vadībā braši dziedāja vairākas dziesmas, kas izsauca daudz paldies, tāpat sieviešu un vīru koris A.Egles vadībā. Dzeja no H. Treijān un runa no R. Krūmiņa atstāja labu iespaidu. E. Lagzdon ielika labāko mūzikā pie klavierēm.

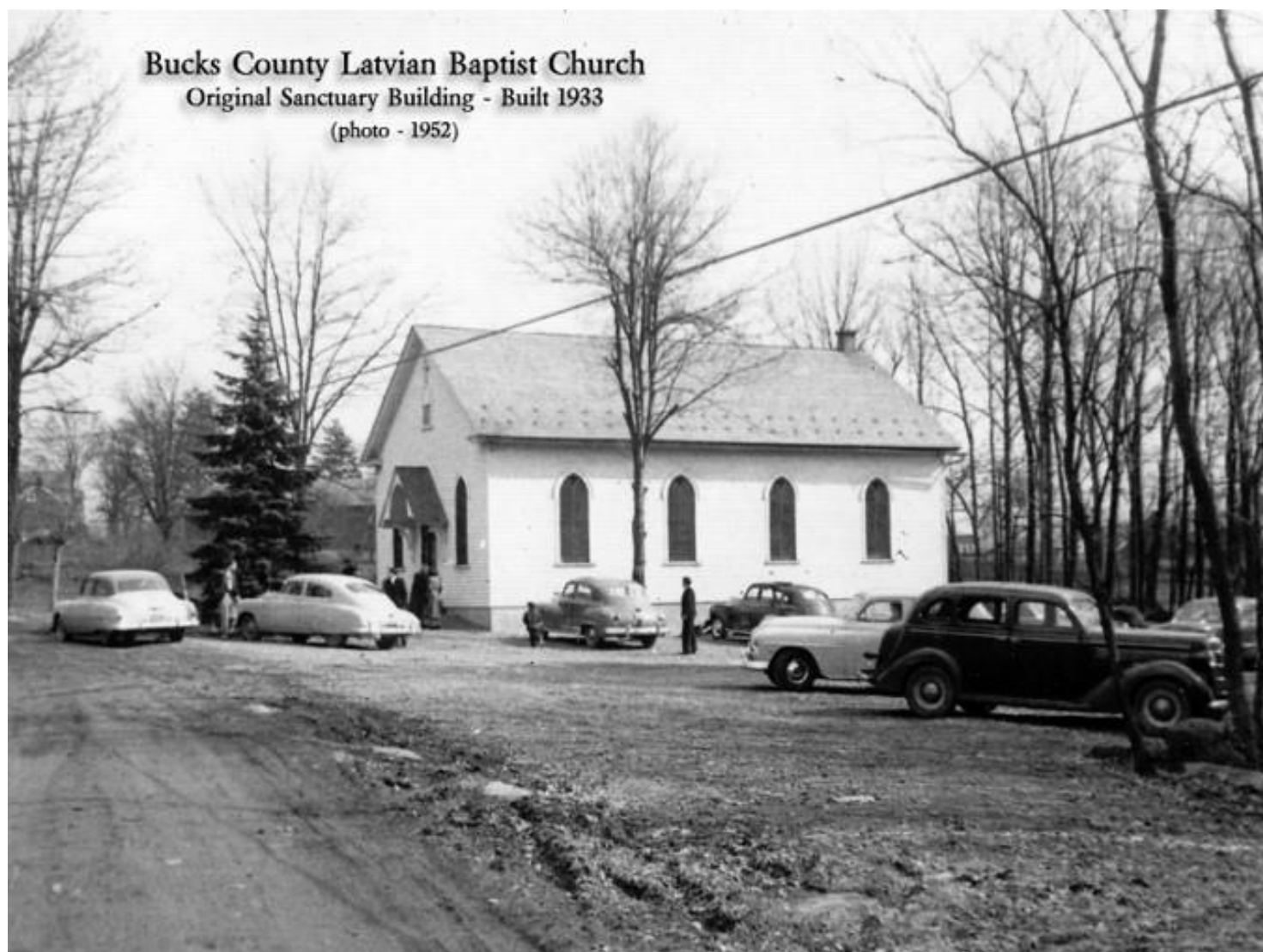
Lai gan skaitļos meitas koris daudz mazāks, R. Ormaņa vadībā sirsnīgi nodziedāja vairākas dziesmas. R.Stefanovičs draudzes uzdevumā nolasa vairākas apsveikuma vēstules. J.Zīverts dod pārskatu par būves darbiem. J.Kadegs atrisina dr. vēsturi. No dibinātājiem draudzē vēl ir 6 personas: Em. un E.Vestberg, L.un A. Hermansons, un A.un E. Kadeg.

Pēc tam seko sūtņu sveicieni no citām draudzēm. Tālākais E.Krūmiņš no Čikāgas saka sveikas un nopietnu vārdu. M.Stanislava un V.Dravnieks no Ņujorkas abām draudzēm. E. Rēķis no B.L.B. kaimiņu draudzes. No Lavaletes E. Kadeg. Aktrise sūtnis savā runā ielika to labāko, tas atstāja labu iespaidu tā draudzei tā viesiem. Filadelfijas, Bukskauntijas un Ņujorkas apvienotie kori ar pēdējo dziesmu noslēdza gaŗo svētku programmu.

Mīlestība nenogurst! Māsām viņa laikam vairāk kā brāļiem. Tas pierādījās ar to, ka visi viesi atspirdzinajas pie garšīgas kafijas un Latviešu ceptās maizes, ko draudzes māsas pasniedza.

Daudz tādus svētīgus brīžus un svētības piedzīvot Bukskauntijas draudzei viņas jaunajā namā.

Dravnieku Andrejs

Dievnams 1952. g.

Foto: Ralfs Augstroze no draudzes archīva